

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2019/1020

2019 m. birželio 20 d.

dėl rinkos priežiūros ir gaminių atitikties, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2004/42/EB ir reglamentai (EB) Nr. 765/2008 ir (ES) Nr. 305/2011

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 33 ir 114 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) siekiant garantuoti laisvą gaminių judėjimą Sąjungoje, būtina užtikrinti, kad jie atitiktų Sąjungos derinamuosius teisės aktus ir sykiu reikalavimus, kuriais užtikrinama aukšto lygio viešųjų interesų, kaip antai sveikata ir sauga apskritai, darbuotojų sauga ir sveikata, vartotojų apsauga, aplinkosauga, viešasis saugumas ir bet kokių kitų taisyklių teisės aktais saugomų viešųjų interesų apsauga. Griežtas šių reikalavimų vykdymo užtikrinimas yra svarbus siekiant tinkamai apsaugoti šiuos interesus ir sukurti sąžiningos konkurencijos Sąjungos prekių rinkoje sąlygas. Todėl būtinos vykdymo užtikrinimo taisyklės, nepriklausomai nuo to, ar gaminiai patenka į rinką įprastu būdu, ar internetu, ir nepriklausomai nuo to, ar jie pagaminti Sąjungoje, ar ne Sąjungoje;
- (2) Sąjungos derinamieji teisės aktai taikomi didžiajai daliai pagamintų gaminių. Reikalavimų neatitinkantys ir nesaugūs gaminiai kelia pavojų piliečiams ir gali iškraipyti konkurenciją su ekonominės veiklos vykdytojais, kurie Sąjungoje parduoda reikalavimus atitinkančius gaminius;
- (3) bendrosios prekių rinkos stiprinimas toliau dedant pastangas, kad reikalavimų neatitinkantys gaminiai nebūtų pateikiami Sąjungos rinkai, nustatytas kaip prioritetas 2015 m. spalio 28 d. Komisijos komunikate „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“. Šio tikslo turėtų būti siekiama griežtinant rinkos priežiūrą, nustatant ekonominės veiklos vykdytojams aiškias, skaidrias ir išsamias taisykles, intensyviau vykdant atitikties kontrolę ir skatinant glaudesnę vykdymo užtikrinimo institucijų tarpvalstybinį bendradarbiavimą, įskaitant bendradarbiavimą su muitinėmis;

⁽¹⁾ OL C 283, 2018 8 10, p. 19.

⁽²⁾ 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2019 m. birželio 14 d. Tarybos sprendimas.

- (4) šiuo reglamentu nustatoma rinkos priežiūros sistema turėtų papildyti ir stiprinti esamas Sąjungos derinamųjų teisės aktų nuostatas, susijusias su gaminių atitikties užtikrinimu ir bendradarbiavimo su ekonominės veiklos vykdytojams ar galutiniams naudotojams atstovaujančiomis organizacijomis sistema, gaminių rinkos priežiūra ir į Sąjungos rinką patenkančių gaminių kontrolę. Vis dėlto, remiantis *lex specialis* principu, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik tiek, kiek Sąjungos derinamųjų teisės aktų taisyklėse nėra konkrečių nuostatų, kuriomis būtų siekiama to paties tikslo, jos būtų to paties pobūdžio ar darytų tokį patį poveikį, kaip ir šiuo teisės aktu. Todėl atitinkamos šio reglamento nuostatos neturėtų būti taikomos srityse, kuriose taikomos tokios konkrečios nuostatos, pavyzdžiui, nuostatos, įtvirtintos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1223/2009 ⁽³⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2017/745 ⁽⁴⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2017/746 ⁽⁵⁾, įskaitant nuostatas, susijusias su Europos medicinos prietaisų duomenų banko (*Eudamed*) naudojimu, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/858 ⁽⁶⁾ nuostatas;
- (5) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/95/EB ⁽⁷⁾ nustatyti bendrieji visų vartotojų gaminių saugos reikalavimai ir konkrečios valstybių narių pareigos ir įgaliojimai, susiję su pavojingais gaminiiais, taip pat numatytas su tuo susijęs keitimasis informacija naudojantis Skubaus pasikeitimo informacija sistema (RAPEX). Rinkos priežiūros institucijoms turėtų būti suteikta galimybė taikyti konkretesnes joms pagal tą direktyvą leidžiamas priemones. Siekiant didesnės vartotojų gaminių saugos, Direktyvoje 2001/95/EB nustatyti informacijos mainų ir skubios intervencijos situacijų mechanizmai turėtų tapti veiksmingesniais;
- (6) šio reglamento nuostatos dėl rinkos priežiūros turėtų apimti gaminius, kuriems taikomi Sąjungos derinamieji teisės aktai, išvardyti I priede, susiję su pagamintais gaminiiais, išskyrus maisto produktus, pašarus, žmonėms skirtus vaistus ir veterinarinius vaistus, gyvulus, augalus ir gyvūnus, žmogaus kilmės produktus, augalinės ir gyvūninės kilmės produktus, tiesiogiai susijusius su jų būsima reprodukcija. Taip bus užtikrinta vienoda tų gaminių rinkos priežiūros sistema Sąjungos lygmeniu ir bus prisidedama didinant vartotojų ir kitų galutinių naudotojų pasitikėjimą Sąjungos rinkai pateiktais gaminiiais. Jeigu ateityje bus priimti nauji Sąjungos derinamieji teisės aktai, juose turės būti nurodyta, ar jiems taip pat taikomas šis reglamentas;
- (7) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 765/2008 ⁽⁸⁾ 15–29 straipsniai, kuriais nustatoma Bendrijos rinkos priežiūros sistema ir į Bendrijos rinką patenkančių gaminių tikrinimas, turėtų būti išbraukti ir atitinkamos nuostatos turėtų būti pakeistos šiuo reglamentu. Ta sistema apima Reglamento (EB) Nr. 765/2008 27, 28 ir 29 straipsnių nuostatas dėl į Bendrijos rinką patenkančių gaminių tikrinimo, kurios taikomos ne tik gaminiams, įtrauktiems į rinkos priežiūros sistemą, bet ir visiems gaminiams, jei Sąjungos teisėje nėra konkrečių nuostatų, susijusių su į Sąjungos rinką patenkančių gaminių tikrinimo organizavimu. Todėl būtina, kad šio reglamento nuostatų taikymo sritis būtų išplėsta įtraukiant visus į Sąjungos rinką patenkančius gaminius;
- (8) siekiant racionalizuoti ir supaprastinti bendrą teisės aktų sistemą, kartu siekiant geresnio reglamentavimo tikslų, reikėtų peržiūrėti į Sąjungos rinką patenkančių gaminių kontrolės taisykles ir įtraukti į bendrą gaminių kontrolės prie Sąjungos išorės sienų teisės aktų sistemą;
- (9) atsakomybė už Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimą turėtų tekti valstybėms narėms, ir turėtų būti reikalaujama, kad jų rinkos priežiūros institucijos užtikrintų, jog būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų. Todėl valstybės narės turėtų laikytis sistemingo požiūrio, kad būtų užtikrinamas rinkos priežiūros ir kitos vykdymo užtikrinimo veiklos veiksmingumas. Šiuo atžvilgiu rizikos vertinimo metodika ir kriterijai visose valstybėse narėse turėtų būti dar labiau suderinti, kad visiems ekonominės veiklos vykdytojams būtų užtikrintos vienodos sąlygos;

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių (OL L 342, 2009 12 22, p. 59).

⁽⁴⁾ 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/745 dėl medicinos priemonių, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2001/83/EB, Reglamentas (EB) Nr. 178/2002 ir Reglamentas (EB) Nr. 1223/2009, ir kuriuo panaikinamos Tarybos direktyvos 90/385/EEB ir 93/42/EEB (OL L 117, 2017 5 5, p. 1).

⁽⁵⁾ 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/746 dėl *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kuriuo panaikinama Direktyva 98/79/EB ir Komisijos sprendimas 2010/227/ES (OL L 117, 2017 5 5, p. 176).

⁽⁶⁾ 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/858 dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, komponentų ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo ir rinkos priežiūros, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 715/2007 ir (EB) Nr. 595/2009 bei panaikinama Direktyva 2007/46/EB (OL L 151, 2018 6 14, p. 1).

⁽⁷⁾ 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos (OL L 11, 2002 1 15, p. 4).

⁽⁸⁾ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (OL L 218, 2008 8 13, p. 30).

- (10) siekiant padėti rinkos priežiūros institucijoms didinti jų veiklos, susijusios su šio reglamento taikymu, nuoseklumą, toms norinčioms dalyvauti rinkos priežiūros institucijoms turėtų būti sukurta veiksminga tarpusavio vertinimo sistema;
- (11) šiuo metu Reglamente (EB) Nr. 765/2008 nustatytos tam tikros terminų apibrėžtys turėtų būti suderintos su kituose Sąjungos teisės aktuose nustatytais apibrėžtimis ir, kai tinkama, atspindėti šiuolaikinių tiekimo grandinių struktūrą. Vadovaujantis gamintojo apibrėžtimi pagal šį reglamentą gamintojai neturėtų būti atleisti nuo bet kokių pareigų, kurios jiems galėtų būti taikomos pagal Sąjungos derinamuosius teisės aktus, kai vartojamos konkrečios gamintojo apibrėžtys, kurios galėtų apimti bet kokį fizinį ar juridinį asmenį, kuris pakeičia jau rinkai pateiktą gaminį tokiu būdu, kad galėtų būti padarytas poveikis taikomų Sąjungos derinamųjų teisės aktų laikymuisi, ir pateikia jį rinkai, arba bet kurį kitą fizinį ar juridinį asmenį, kuris gaminį rinkai pateikia savo vardu arba naudodamas savo prekių ženklą;
- (12) visose tiekimo grandinės grandyse veikiančios ekonominės veiklos vykdytojai turėtų elgtis atsakingai ir visiškai laikytis teisinių reikalavimų, taikomų pateikiant arba tiekiant gaminius rinkai, kad būtų užtikrinta gaminių atitiktis taikomiems Sąjungos derinamiesiems teisės aktams. Šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis pareigoms, atitinkančioms kiekvieno ekonominės veiklos vykdytojo funkciją tiekimo ir platinimo procese pagal konkrečias Sąjungos derinamųjų teisės aktų nuostatas, o galutinė atsakomybė už tai, kad gaminyje atitiktų Sąjungos derinamųjų teisės aktų reikalavimus, turėtų tekti gamintojui;
- (13) dėl pasaulinės rinkos iššūkių ir vis sudėtingesnės tiekimo grandinės, taip pat didesnio kiekio gaminių, kurie Sąjungoje galutiniams naudotojams siūlomi pirkti internetu, reikia stiprinti vykdymo užtikrinimo priemones, kad būtų užtikrinta vartotojų sauga. Be to, praktinė rinkos priežiūros patirtis atskleidė, kad tokios tiekimo grandinės kartais yra susijusios su ekonominės veiklos vykdytojais, kurie dėl savo naujos formos neatitinka tradicinių tiekimo grandinių pagal galiojančią teisinę sistemą. Taip yra, visų pirma, užsakymų vykdymo paslaugų teikėjų, kurie atlieka daug tokių pačių funkcijų kaip importuotojai, tačiau kurie ne visada atitinka tradicinę importuotojo apibrėžtį pagal Sąjungos teisę, atveju. Siekiant užtikrinti, kad rinkos priežiūros institucijos galėtų veiksmingai vykdyti savo užduotis, ir išvengti spragų vykdymo užtikrinimo sistemoje, tinkama įtraukti užsakymų vykdymo paslaugų teikėjus į ekonominės veiklos vykdytojų, kurių atžvilgiu rinkos priežiūros institucijos gali taikyti vykdymo užtikrinimo priemones, sąrašą. Įtraukus užsakymų vykdymo paslaugų teikėjus į šio reglamento taikymo sritį rinkos priežiūros institucijos galės geriau tvarkyti naujų formų ekonominę veiklą, kad būtų užtikrinta vartotojų sauga ir sklandus vidaus rinkos veikimas, įskaitant atvejus, kai ekonominės veiklos vykdytojas tam tikrų gaminių atžvilgiu vykdo importuotojo veiklą, o kitų gaminių atžvilgiu teikia užsakymų vykdymo paslaugas;
- (14) šiuolaikinės tiekimo grandinės apima įvairius ekonominės veiklos vykdytojus ir jie visi turėtų laikytis Sąjungos derinamųjų teisės aktų, kartu tinkamai atsižvelgdami į savo atitinkamą funkciją tiekimo grandinėje ir tą mastą, kuriuo jie prisideda tiekdami Sąjungos rinkai gaminius. Todėl šį reglamentą būtina taikyti ekonominės veiklos vykdytojams, kuriems tiesiogiai taikomi šio reglamento I priede nurodyti Sąjungos derinamieji teisės aktai, pavyzdžiui, gaminio gamintojui ir tolesniam naudotojui, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1907/2006⁽⁹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1272/2008⁽¹⁰⁾, įrengėjui, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/33/ES⁽¹¹⁾, tiekėjui, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1222/2009⁽¹²⁾, arba prekiautojui, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2017/1369⁽¹³⁾;

⁽⁹⁾ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).

⁽¹⁰⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantį direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, 2008 12 31, p. 1).

⁽¹¹⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/33/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su liftais ir liftų saugos įtaisais, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 251).

⁽¹²⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1222/2009 dėl padangų ženklinimo atsižvelgiant į degalų naudojimo efektyvumą ir kitus esminius parametrus (OL L 342, 2009 12 22, p. 46).

⁽¹³⁾ 2017 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo sistema ir panaikinama Direktyva 2010/30/ES (OL L 198, 2017 7 28, p. 1).

- (15) tuo atveju, kai gaminys siūlomas pirkti internetu ar kitomis nuotolinės prekybos priemonėmis, gaminys turėtų būti laikomas patiekiamu rinkai, jei pasiūlymas pirkti skirtas galutiniams naudotojams Sąjungoje. Laikantis taikomų Sąjungos taisyklių dėl tarptautinės privatinės teisės, siekiant nustatyti, ar pasiūlymas yra skirtas galutiniams naudotojams Sąjungoje, turėtų būti atliekama kiekvieno konkretaus atvejo analizė. Pasiūlymas pirkti turėtų būti laikomas skirtu galutiniams naudotojams Sąjungoje, jei atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas bet kokiomis priemonėmis nukreipia savo veiklą į valstybę narę. Atliekant kiekvieno konkretaus atvejo analizę reikia atsižvelgti į atitinkamus veiksnius, pavyzdžiui, geografines vietas, į kurias gali būti siunčiamas gaminys, kalbas, kuriomis teikiamas pasiūlymas ar užsakymas, arba mokėjimo būdus. Pardavimo internetu atveju nepakanka vien to, kad ekonominės veiklos vykdytojų arba tarpininkų interneto svetainė yra prieinama valstybėje narėje, kurioje galutinis naudotojas yra įsisteigęs arba kurioje yra jo gyvenamoji vieta;
- (16) e. prekybos plėtrą didžiąją dalimi taip pat lėmė tai, kad padaugėjo paprastai per platformas ir už atlygį veiklą vykdančių informacinės visuomenės paslaugų teikėjų, kurie teikia tarpininko paslaugas, t. y. saugo trečiosios šalies turinį, tačiau nevykdo jokios to turinio kontrolės, todėl neveikia ekonominės veiklos vykdytojo vardu. Šalinant turinį, susijusį su reikalavimų neatitinkančiais gaminiiais, arba, kai tai neįmanoma, apribojant prieigą prie reikalavimų neatitinkančių gaminių, kurių siūloma įsigyti teikiant tokias paslaugas, neturėtų būti daromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB⁽¹⁴⁾ nustatytoms taisyklėms. Visų pirma informacinės visuomenės paslaugų teikėjams neturėtų būti nustatyta jokios bendros pareigos stebėti informaciją, kurią jie perduoda arba saugo, nei bendros pareigos aktyviai domėtis faktais arba aplinkybėmis, nurodančiomis nelegalią veiklą. Be to, prieglobos paslaugų teikėjai neturėtų būti laikomi atsakingais, jei jie neturi tikrų žinių apie neteisėtą veiklą arba informaciją ir nežino faktų ar aplinkybių, rodančių neteisėtą veiklą ar informaciją;
- (17) nors šis reglamentas nesusijęs su intelektinės nuosavybės teisių apsauga, vis tik reikėtų nepamiršti, kad suklastoti gaminiai dažnai neatitinka reikalavimų, nustatytų Sąjungos derinamuosiuose teisės aktuose, kelia pavojų galutinių naudotojų sveikatai ir saugai, iškreipia konkurenciją, kelia pavojų viešiesiems interesams ir jais remiama kita neteisėta veikla. Todėl valstybės narės pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 608/2013⁽¹⁵⁾ turėtų ir toliau imtis veiksmingų priemonių, kuriomis būtų užkertamas kelias suklastotiems gaminiams patekti į Sąjungos rinką;
- (18) sąžiningesnėje bendrojoje rinkoje turėtų būti užtikrintos vienodos konkurencijos sąlygos visiems ekonominės veiklos vykdytojams ir apsauga nuo nesąžiningos konkurencijos. Šiuo tikslu būtina sustiprinti gaminiams taikomų Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimą. Geras gamintojų ir rinkos priežiūros institucijų bendradarbiavimas yra vienas svarbiausių elementų, sudarančių sąlygas nedelsiant įsikišti ir imtis taisomųjų veiksmų gaminio atžvilgiu. Svarbu, kad tam tikrų gaminių atžvilgiu ekonominės veiklos vykdytojas būtų įsisteigęs Sąjungoje, į kurių rinkos priežiūros institucijos galėtų kreiptis su prašymais, įskaitant dėl informacijos dėl gaminio atitikties Sąjungos derinamiesiems teisės aktams suteikimo, ir kuris galėtų bendradarbiauti su rinkos priežiūros institucijomis užtikrinant, kad neatitikties atvejais būtų nedelsiant imamasi taisomųjų veiksmų. Ekonominės veiklos vykdytojai, kurie turėtų vykdyti tas užduotis, turi būti gamintojas arba importuotojas, kai gamintojas nėra įsisteigęs Sąjungoje, arba gamintojo šiuo tikslu paskirtas įgaliotasis atstovas, arba Sąjungoje įsisteigęs užsakymų vykdymo paslaugų teikėjas jo tvarkomų gaminių atžvilgiu, kai Sąjungoje nėra įsisteigęs joks kitas ekonominės veiklos vykdytojas;
- (19) e. prekybos plėtra kelia tam tikrų iššūkių rinkos priežiūros institucijoms užtikrinant internetu siūlomų pirkti gaminių atitiktį ir veiksmingai užtikrinant Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymą. Ekonominės veiklos vykdytojų, kurie elektroninėmis priemonėmis siūlo gaminius tiesiogiai vartotojams, skaičius didėja. Todėl ekonominės veiklos vykdytojams, kuriems pavestos užduotys, susijusios su gaminiiais, kuriems taikomi tam tikri Sąjungos derinamieji teisės aktai, tenka labai svarbus vaidmuo – palaikyti ryšį su Sąjungoje įsisteigusiomis rinkos priežiūros institucijomis ir laiku atlikti konkrečias užduotis, kad dėl vartotojų, kitų galutinių naudotojų ir verslo įmonių gerovės Sąjungoje būtų užtikrinta, jog gaminiai atitiktų Sąjungos derinamųjų teisės aktų reikalavimus;

⁽¹⁴⁾ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

⁽¹⁵⁾ 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 608/2013 dėl muitinės atliekamo intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 (OL L 181, 2013 6 29, p. 15).

- (20) ekonominės veiklos vykdytojo, kuriam pavestos užduotys, susijusios su gaminiais, kuriems taikomi tam tikri Sąjungos derinamieji teisės aktai, pareigos neturėtų daryti poveikio gamintojo, importuotojo ir įgaliotojo atstovo pareigoms ir atsakomybei pagal atitinkamus Sąjungos derinamuosius teisės aktus;
- (21) šiame reglamente nustatytos pareigos, kuriomis reikalaujama, kad ekonominės veiklos vykdytojas būtų įsisteigęs Sąjungoje tam, kad galėtų pateikti gaminius Sąjungos rinkai, turėtų būti taikomos tik tose srityse, kuriose nustatytas poreikis, kad ekonominės veiklos vykdytojas būtų ryšių palaikymo su rinkos priežiūros institucijomis punktu, atsižvelgiant į rizika pagrįstą požiūrį, proporcingumo principą ir aukšto lygio galutinių naudotojų apsaugą Sąjungoje;
- (22) be to, tos pareigos neturėtų būti taikomos, jei tam tikruose gaminiams taikomuose teisės aktuose nustatytais konkrečiais reikalavimais pasiekiamas tas pats rezultatas, t. y. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 648/2004⁽¹⁶⁾, Reglamente (EB) Nr. 1223/2009, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 167/2013⁽¹⁷⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 168/2013⁽¹⁸⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/28/ES⁽¹⁹⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/90/ES⁽²⁰⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/1628⁽²¹⁾, Reglamente (ES) 2017/745, Reglamente (ES) 2017/746, Reglamente (ES) 2017/1369 ir Reglamente (ES) 2018/858.

Taip pat reikėtų atsižvelgti į situacijas, kuriose galimas pavojus yra nedidelis ir yra nedaug reikalavimų nesilaikymo atvejų arba kuriose gaminiais daugiausia prekiaujama pasitelkiant tradicines tiekimo grandines, kaip yra, pavyzdžiui, Direktyvos 2014/33/ES, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/424⁽²²⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/35/ES⁽²³⁾ atveju;

- (23) ekonominės veiklos vykdytojų, kuriems pavestos užduotys, susijusios su gaminiais, kuriems taikomi tam tikri Sąjungos derinamieji teisės aktai, kontaktinė informacija turėtų būti nurodyta kartu su gaminiu, kad būtų lengviau atlikti patikrinimus visoje tiekimo grandinėje;
- (24) ekonominės veiklos vykdytojai turėtų visapusiškai bendradarbiauti su rinkos priežiūros institucijomis ir kitomis kompetentingomis institucijomis, kad rinkos priežiūra būtų vykdoma sklandžiai ir kad institucijos galėtų atlikti joms pavestas užduotis. Tai apima, institucijoms paprašius, ekonominės veiklos vykdytojų, kuriems pavestos užduotys, susijusios su gaminiais, kuriems taikomi tam tikri Sąjungos derinamieji teisės aktai, kontaktinių duomenų suteikimą, jei tokia informacija jiems yra prieinama;
- (25) ekonominės veiklos vykdytojai turėtų turėti galimybę lengvai gauti kokybišką ir išsamią informaciją. Kadangi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/1724⁽²⁴⁾ sukurtais bendraisiais skaitmeniniais vartais suteikiama viena prieigos prie informacijos internete vieta, ja galima naudotis teikiant ekonominės veiklos vykdytojams atitinkamą informaciją apie Sąjungos derinamuosius teisės aktus. Nepaisant to, valstybės narės turėtų

⁽¹⁶⁾ 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 648/2004 dėl ploviklių (OL L 104, 2004 4 8, p. 1).

⁽¹⁷⁾ 2013 m. vasario 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 167/2013 dėl žemės ir miškų ūkio transporto priemonių patvirtinimo ir rinkos priežiūros (OL L 60, 2013 3 2, p. 1).

⁽¹⁸⁾ 2013 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 168/2013 dėl dviračių ir triračių transporto priemonių bei keturračių patvirtinimo ir rinkos priežiūros (OL L 60, 2013 3 2, p. 52).

⁽¹⁹⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/28/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su civiliniam naudojimui skirtų sprogmenų tiekimu rinkai ir priežiūra, nuostatų suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 1).

⁽²⁰⁾ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/90/ES dėl laivų įrenginių, kuria panaikinama Tarybos direktyva 96/98/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 146).

⁽²¹⁾ 2016 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1628 dėl reikalavimų, susijusių su ne keliais judančių mechanizmų vidaus degimo variklių dujinių ir kietųjų dalelių išmetamųjų teršalų ribinėmis vertėmis ir tipo patvirtinimu, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1024/2012 ir (ES) Nr. 167/2013 ir iš dalies keičiama bei panaikinama Direktyva 97/68/EB (OL L 252, 2016 9 16, p. 53).

⁽²²⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/424 dėl lynų kelio įrenginių, kuriuo panaikinama Direktyva 2000/9/EB (OL L 81, 2016 3 31, p. 1).

⁽²³⁾ 2010 m. birželio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/35/ES dėl gabenamųjų slėginių įrenginių ir panaikinanti Tarybos direktyvas 76/767/EEB, 84/525/EEB, 84/526/EEB, 84/527/EEB ir 1999/36/EB (OL L 165, 2010 6 30, p. 1).

⁽²⁴⁾ 2018 m. spalio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1724, kuriuo sukuriama bendrieji skaitmeniniai vartai, skirti suteikti prieigą prie informacijos, procedūrų ir pagalbos bei problemų sprendimo paslaugų, ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 (OL L 295, 2018 11 21, p. 1).

nustatyti procedūras, pagal kurias būtų užtikrinama prieiga prie Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/515 ⁽²⁵⁾ sukurtų gaminių kontaktinių centrų, siekiant padėti ekonominės veiklos vykdytojams tinkamai tvarkyti savo prašymus pateikti informaciją. Rekomendacijos dėl klausimų, susijusių su techninėmis specifikacijomis, darniaisiais standartais arba konkretaus gaminio dizainu neturėtų būti įtrauktos į valstybių narių pareigas teikiant tokią informaciją;

- (26) rinkos priežiūros institucijos galėtų vykdyti bendrą veiklą kartu su kitomis institucijomis ar ekonominės veiklos vykdytojams arba galutiniams naudotojams atstovaujančiomis organizacijomis, siekdamas skatinti laikytis reikalavimų, nustatyti neatitikties atvejus, didinti informuotumą ir teikti rekomendacijas dėl Sąjungos derinamųjų teisės aktų ir konkrečių gaminių, įskaitant tuos, kurie siūlomi pirkti internetu, kategorijų;
- (27) valstybės narės turėtų paskirti savo rinkos priežiūros institucijas. Šiuo reglamentu neturėtų būti užkirstas kelias valstybėms narėms rinktis kompetentingas institucijas rinkos priežiūros užduotims atlikti. Siekdamas sudaryti palankesnes administracinės pagalbos teikimo ir bendradarbiavimo sąlygas, valstybės narės taip pat turėtų paskirti bendrą ryšių palaikymo tarnybą. Bendros ryšių palaikymo tarnybos turėtų bent atstovauti koordinuotą rinkos priežiūros institucijų ir už į Sąjungos rinką patenkančių gaminių kontrolę atsakingų institucijų pozicijai;
- (28) e. prekyba rinkos priežiūros institucijoms kelia tam tikrų iššūkių, susijusių su galutinių naudotojų sveikatos ir saugos apsauga nuo reikalavimų neatitinkančių gaminių. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų rinkos priežiūros veikla būtų organizuojama taip pat efektyviai internetu, kaip ir įprastu būdu parduodamų gaminių srityse;
- (29) atlikdamos internetu siūlomų pirkti gaminių rinkos priežiūrą, rinkos priežiūros institucijos susiduria su daugybe sunkumų, pvz., atsekant internete siūlomus pirkti gaminius, nustatant atsakingus ekonominės veiklos vykdytojus ar atliekant rizikos vertinimus ar bandymus, dėl to, kad negalima fiziškai prieiti prie gaminių. Be reikalavimų, nustatytų šiuo reglamentu, valstybės narės raginamos naudotis rinkos priežiūrai ir komunikacijai su verslo įmonėmis bei vartotojais skirtomis papildomomis gairėmis ir geriausia praktika;
- (30) ypatingą dėmesį reikėtų skirti besiformuojančioms technologijoms, atsižvelgiant į tai, kad vartotojai vis didesniu mastu naudoja prie interneto jungiamus prietaisus savo kasdiniame gyvenime. Todėl Sąjungos reglamentavimo sistema turėtų spręsti naujų pavojų klausimus siekiant užtikrinti galutinių naudotojų saugą;
- (31) nuolatinės skaitmeninių technologijų plėtros epochoje turėtų būti nagrinėjami nauji sprendimai, kuriais būtų galima prisidėti prie veiksmingos rinkos priežiūros Sąjungoje;
- (32) rinkos priežiūra turėtų būti nuosekli ir veiksminga, kad būtų užtikrinta, jog gaminiams taikomi Sąjungos derinamieji teisės aktai būtų taikomi teisingai. Kadangi kontrolė gali būti našta ekonominės veiklos vykdytojams, rinkos priežiūros institucijos tikrinimo veiklą turėtų organizuoti ir vykdyti laikydamosi rizika pagrįsto požiūrio, atsižvelgdamos į tų ekonominės veiklos vykdytojų interesus ir mažindamos minėtą našta iki tokio lygio, kuris yra būtinas efektyviai ir veiksmingai kontrolei vykdyti. Be to, rinkos priežiūrą valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų vykdyti vienodai atidžiai, neatsižvelgdamos į tai, ar atitinkamo gaminio neatitiktis svarbi tik tos valstybės narės teritorijoje, ar ji gali turėti poveikio kitos valstybės narės rinkai. Kai gaminiai ar gaminių kategorijos kelia konkretų pavojų arba jais padaromi rimti taikomų Sąjungos derinamųjų teisės aktų pažeidimai, Komisija galėtų nustatyti vienodas rinkos priežiūros institucijų tam tikrai vykdomai tikrinimo veiklai taikytinas sąlygas;
- (33) rinkos priežiūros institucijos, vykdydamos savo pareigas, susiduria su įvairiais trūkumais, susijusiais su išteklių, koordinavimo mechanizmais, taip pat su įgaliojimais dėl reikalavimų neatitinkančių gaminių. Dėl tokių skirtumų Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimas yra fragmentuotas, o kai kuriose valstybėse narėse rinkos priežiūra yra griežtesnė nei kitose, o dėl to gali būti pakenkta vienodoms verslo įmonių veiklos sąlygoms, taip pat gali atsirasti gaminių saugos lygio skirtumų visoje Sąjungoje;

⁽²⁵⁾ 2019 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/515 dėl kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų prekių abipusio pripažinimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 764/2008 (OL L 91, 2019 3 29, p. 1).

- (34) siekiant teisingo gaminiams taikomų Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimo, rinkos priežiūros institucijos turėtų turėti vienodą tyrimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimų rinkinį, kad būtų sustiprintas rinkos priežiūros institucijų bendradarbiavimas ir veiksmingiau atgrasomi ekonominės veiklos vykdytojai, sąmoningai pažeidžiantys Sąjungos derinamuosius teisės aktus. Tie įgaliojimai turėtų būti pakankami, kad būtų sprendžiami Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimo iššūkiai, taip pat su e. prekyba ir skaitmenine aplinka susiję iššūkiai, ir kad ekonominės veiklos vykdytojai neturėtų galimybės naudotis vykdymo užtikrinimo sistemos spragomis persikeldami į valstybes nares, kurių rinkos priežiūros institucijos neturi įrangos kovoti su neteisėta praktika. Visų pirma įgaliojimais turėtų būti užtikrinta, kad kompetentingos institucijos galėtų keistis informacija ir įrodymais ir tokiu būdu visose valstybėse narėse būtų pasiektas vienodo lygio vykdymo užtikrinimas;
- (35) šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių laisvei pasirinkti vykdymo užtikrinimo sistemą, kurią jos laiko tinkama. Valstybės narės turėtų turėti galimybę pasirinkti, ar jų rinkos priežiūros institucijos tais tyrimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimais naudosis tiesiogiai pačios, pasitelkdamos kitas valdžios institucijas, ar kreipdamosi į kompetentingus teismus;
- (36) rinkos priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę pradėti tyrimus savo iniciatyva, jeigu jos sužino apie rinkai pateiktus reikalavimų neatitinkančius gaminius;
- (37) rinkos priežiūros institucijoms turėtų būti leidžiama susipažinti su visais būtinais įrodymais, duomenimis ir informacija, susijusiais su tyrimo dalyku, kad jos galėtų nustatyti, ar buvo pažeisti taikytini Sąjungos derinamieji teisės aktai, visų pirma, kad galėtų nustatyti už pažeidimą atsakingą ekonominės veiklos vykdytoją, nepriklausomai nuo to, kas turi aptariamus įrodymus, informaciją ar duomenis, ir neatsižvelgiant į jų laikymo vietą ar formatą. Rinkos priežiūros institucijoms turėtų būti suteikta galimybė reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojai, įskaitant veikiančius skaitmeninėje vertės grandinėje, pateiktų visus reikiamus įrodymus, duomenis ir informaciją;
- (38) rinkos priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę atlikti būtinus patikrinimus vietoje ir turėtų turėti įgaliojimus pateikti į visas patalpas, teritorijas ar transporto priemones, kurias ekonominės veiklos vykdytojas naudoja su savo prekyba, verslu, amatu ar profesija susijusiais tikslais;
- (39) rinkos priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę prašyti susijusio ekonominės veiklos vykdytojo atstovo ar atitinkamo darbuotojo pateikti paaiškinimus arba faktus, informaciją arba dokumentus, susijusius su tikrinimo vietoje dalyku, ir turėtų galėti užfiksuoti to atstovo ar atitinkamo darbuotojo pateiktus atsakymus;
- (40) rinkos priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę patikrinti rinkai patiektų gaminių atitiktį Sąjungos derinamiesiems teisės aktams ir gauti neatitikties įrodymų. Todėl jos turėtų turėti įgaliojimus įsigyti gaminius, o kai įrodymų neįmanoma gauti kitais būdais, pirkti gaminius neatskleisdamos tapatybės;
- (41) visų pirma skaitmeninėje aplinkoje rinkos priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę greitai ir veiksmingai pašalinti neatitiktį, ypač tais atvejais, kai gaminius parduodantis ekonominės veiklos vykdytojas, siekdamas išvengti vykdymo užtikrinimo, slepia savo tapatybę arba persikelia į kitą Sąjungos vietą arba į trečiąją valstybę. Tais atvejais, kai dėl neatitikties kyla pavojus, kad galutiniams naudotojams gali būti padaryta didelė ir nepataisoma žala, rinkos priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę imtis priemonių, kai tai yra tinkamai pagrįsta ir proporcinga ir jei nėra jokių kitų įmanomų būdų, kad tokios žalos būtų išvengta ar ji būtų sumažinta, įskaitant prireikus reikalavimą pašalinti turinį iš elektroninės sąsajos arba rodyti įspėjimą. Kai tokio reikalavimo nesilaikoma, atitinkama institucija turėtų turėti įgaliojimus reikalauti, kad informacinės visuomenės paslaugų teikėjai apribotų prieigą prie elektroninės sąsajos. Šių priemonių turėtų būti imamasi laikantis Direktyvoje 2000/31/EB nustatytų principų;
- (42) įgyvendinant šį reglamentą ir naudojantis įgaliojimais jį taikant turėtų būti laikomasi kitų Sąjungos ir nacionalinės teisės aktų, pavyzdžiui, Direktyvos 2000/31/EB, įskaitant taikytinas procedūrinės apsaugos priemones ir pagrindinių teisių principus. Be to, tas įgyvendinimas ir naudojimas įgaliojimais turėtų būti proporcingi ir tinkami atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį ir bendrą faktinę ar potencialią žalą. Kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į visus konkretaus atvejo faktus ir aplinkybes bei pasirinkti tinkamiausias priemones, t. y. tas, kurios

yra būtinos siekiant reaguoti į pažeidimą, kurį reglamentuoja šis reglamentas. Tos priemonės turėtų būti proporcingos, veiksmingos ir atgrasomos. Valstybėms narėms turėtų būti palikta galimybė nacionalinėje teisėje nustatyti naudojimosi įgaliojimais sąlygas ir ribas, kad vykdytų savo pareigas. Jeigu, pavyzdžiui, siekiant patekti į fizinių ir juridinių asmenų patalpas pagal nacionalinę teisę reikalingas atitinkamos valstybės narės teisminės institucijos išankstinis leidimas, įgaliojimu patekti į tokias patalpas turėtų būti naudojamosi tik gavus tokią išankstinį leidimą;

- (43) rinkos priežiūros institucijos veikia vadovaudamosi ekonominės veiklos vykdytojų, galutinių naudotojų ir visuomenės interesais siekdamos užtikrinti, kad viešieji interesai, kurie nurodyti atitinkamuose gaminiams taikomuose Sąjungos derinamuosiuose teisės aktuose, būtų nuosekliai ginami ir saugomi imantis tinkamų vykdymo užtikrinimo priemonių ir kad tokių teisės aktų laikymasis būtų užtikrintas vykdant reikiamas patikras visose tiekimo grandinės grandyse, atsižvelgiant į tai, kad daugeliu atvejų vien tik administracinės patikros negali pakeisti fizinių ir laboratorinių patikrų, siekiant patikrinti gaminių atitiktį atitinkamiems Sąjungos derinamiesiems teisės aktams. Todėl rinkos priežiūros institucijos vykdydamos savo veiklą turėtų užtikrinti didelį skaidrumą ir turėtų sudaryti galimybę visuomenei susipažinti su visa informacija, kurią jos mano esant svarbia, siekdamas apsaugoti Sąjungos galutinių naudotojų interesus;
- (44) šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis RAPEX veikimui pagal Direktyvą 2001/95/EB;
- (45) šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis konkrečių sektorių Sąjungos derinamuosiuose teisės aktuose nustatytai apsaugos sąlygos procedūrai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsnio 10 dalį. Siekiant užtikrinti vienodą apsaugos lygį visoje Sąjungoje, valstybės narės turi teisę gaminių, keliančių pavojų sveikatai ar saugai ar kitu visuomenės interesų apsaugos aspektu, atžvilgiu imtis priemonių. Taip pat jos privalo pranešti apie tokias priemones kitoms valstybėms narėms ir Komisijai, kad pastaroji galėtų priimti poziciją, ar nacionalinės priemonės, kuriomis ribojamas laisvas gaminių judėjimas, siekiant užtikrinti vidaus rinkos veikimą, yra pateisinamos;
- (46) rinkos priežiūros institucijoms keičiantis informacija, naudojant įrodymus bei tyrimų išvadas turėtų būti laikomasi konfidencialumo principo. Informacija turėtų būti tvarkoma pagal taikomą nacionalinę teisę, kad būtų užtikrinta, jog nebūtų daromas poveikis tyrimams ir ekonominės veiklos vykdytojų reputacijai;
- (47) kai taikant šį reglamentą būtina tvarkyti asmens duomenis, tai turėtų būti daroma laikantis Sąjungos teisės dėl asmens duomenų apsaugos. Taikant šį reglamentą visi asmens duomenys tvarkomi vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/679⁽²⁶⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/1725⁽²⁷⁾, kai taikytina;
- (48) siekdama užtikrinti, kad pagal rinkos priežiūros sistemą atliekami konkrečių gaminių arba konkrečios gaminių kategorijos ar grupės bandymai arba bandymai, susiję su konkrečiu pavojumi, susijusiu su gaminių kategorija ar grupe, visoje Sąjungoje būtų veiksmingi ir nuoseklūs, Komisija gali paskirti savo bandymų įstaigas arba valstybės narės viešąsias bandymų įstaigas vykdyti Sąjungos bandymų įstaigos veiklą. Visos Sąjungos gaminių bandymų įstaigos turėtų būti akredituotos laikantis Reglamento (EB) Nr. 765/2008 reikalavimų. Siekiant išvengti interesų konfliktų, Sąjungos gaminių bandymų įstaigos turėtų paslaugas teikti tik rinkos priežiūros institucijoms, Komisijai, Sąjungos gaminių atitikties tinklui (toliau – tinklas) ir kitiems vyriausybiniais arba tarpvyriausybiniais subjektams;
- (49) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad rinkos priežiūros institucijos visada turėtų deramų finansinių išteklių darbuotojams ir įrangai. Veiksmingai rinkos priežiūrai reikalingi dideli išteklių, todėl turėtų būti teikiami stabilūs išteklių, visada atitinkantys vykdymo užtikrinimo poreikius. Valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė papildyti viešąjį finansavimą iš atitinkamų ekonominės veiklos vykdytojų atgaunant sąnaudas, patirtas vykdant rinkos priežiūrą ir susijusias su nustatytais reikalavimų neatitinkančiais gaminiiais;
- (50) kadangi yra būtina, kad Sąjungos prekių rinkoje valstybių narių rinkos priežiūros institucijos veiksmingai bendradarbiautų tarpusavyje, turėtų būti sukurti savitarpio pagalbos mechanizmai. Institucijos turėtų veikti sąžiningai ir apskritai priimti savitarpio pagalbos prašymus, ypač dėl galimybės gauti prieigą prie ES atitikties deklaracijos, eksploatacinių savybių deklaracijos ir techninių dokumentų;

⁽²⁶⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

⁽²⁷⁾ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

- (51) tikslinga, kad valstybės narės paskirtų institucijas, atsakingas už muitų teisės aktų taikymą, ir bet kurias kitas institucijas, pagal nacionalinę teisę atsakingas už gaminių, patenkančių į Sąjungos rinką, kontrolę;
- (52) veiksmingas būdas užtikrinti, kad nesaugūs arba reikalavimų neatitinkantys gaminiai nebūtų pateikiami Sąjungos rinkai, būtų nustatyti tokie gaminiai prieš juos išleidžiant į laisvą apyvartą. Institucijos, atsakingos už gaminių, patenkančių į Sąjungos rinką, kontrolę, turi išsamios informacijos apie prekybos srautus per Sąjungos išorės sienas, todėl turėtų būti reikalaujama, kad jos vykdytų rizikos vertinimą pagrįstą tinkamą kontrolę ir taip prisidėtų prie saugesnės rinkos, kuria užtikrinamas aukštas viešųjų interesų apsaugos lygis. Pačios valstybės narės turi paskirti konkrečias institucijas, kurios turi būti atsakingos už tinkamus gaminių dokumentų ir prireikus fizinius ar laboratorinius patikrinimus prieš išleidžiant tuos gaminius į laisvą apyvartą. Vienodas gaminiams taikomų Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimas gali būti pasiektas tik tuomet, jei rinkos priežiūros institucijos ir kitos institucijos, paskirtos už gaminių, patenkančių į Sąjungos rinką, kontrolę atsakingomis institucijomis, sistemingai bendradarbiauja ir keičiasi informacija. Kai nustatytas didesnis neatitikties pavojus, šios institucijos turėtų iš anksto iš rinkos priežiūros institucijų gauti visą būtiną informaciją apie reikalavimų neatitinkančius gaminius ar ekonominės veiklos vykdytojus. Savo ruožtu institucijos, atsakingos už gaminių, patenkančių į Sąjungos muitų teritoriją, kontrolę, turėtų laiku informuoti rinkos priežiūros institucijas apie į laisvą apyvartą išleidžiamus gaminius ir kontrolės rezultatus, kai tokia informacija yra svarbi siekiant gaminiams taikomų Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimo. Be to, kai Komisija sužino apie tai, kad importuojamas gaminyje kelia rimtą pavojų, ji apie tą pavojų turėtų pranešti valstybėms narėms, kad jos galėtų vykdyti koordinuotą ir veiksmingesnę atitikties ir vykdymo užtikrinimo kontrolę pirmajame įvežimo į Sąjungą punkte;
- (53) importuotojams turėtų būti priminta, kad Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013 ⁽²⁸⁾ 220, 254, 256, 257 ir 258 straipsniuose numatyta, kad į Sąjungos rinką patenkančių gaminių, kuriuos reikia toliau perdirbti, kad jie atitiktų taikomus Sąjungos derinamuosius teisės aktus, atžvilgiu taikoma atitinkama muitinės procedūra, kuria sudaromos sąlygos importuotojui atlikti tokį perdirbimą. Apskritai, išleidimas į laisvą apyvartą neturėtų būti laikomas atitikties Sąjungos teisei įrodymu, nes išleidžiant į laisvą apyvartą nebūtinai atliekama visapusiška atitikties patikra;
- (54) siekiant panaudoti ES vieno langelio aplinką, skirtą muitinėms, ir taip optimizuoti bei palengvinti muitinės ir rinkos priežiūros institucijų tarpusavio duomenų perdavimą, būtina sukurti elektronines sąsajas, sudarančias sąlygas automatiniam duomenų perdavimui. Muitinės ir rinkos priežiūros institucijos turėtų padėti nustatyti perduotinus duomenis. Papildoma našta muitinei turėtų būti ribota, o sąsajos turėtų būti labai automatizuotos ir jomis turėtų būti lengva naudotis;
- (55) būtina sukurti tinklą, kuriam Komisija teikia prieglobą, kurio tikslas – struktūrizuotas valstybių narių vykdymo užtikrinimo institucijų ir Komisijos koordinavimas ir bendradarbiavimas ir rinkos priežiūros praktikos suderinimas Sąjungoje, kuriuo palengvinamas valstybių narių bendros vykdymo užtikrinimo veiklos, pvz., bendrų tyrimų, įgyvendinimas. Ši administracinės paramos struktūra turėtų sudaryti galimybę sutelkti išteklius ir tvarkyti valstybių narių ir Komisijos tarpusavio komunikacijos ir informacinę sistemą ir taip padėti stiprinti gaminiams taikomų Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimą ir atgrasyti nuo pažeidimų. Administracinio bendradarbiavimo grupių dalyvavimas tinklo veikloje neturėtų užkirsti kelio kitų panašių grupių dalyvavimui administraciniame bendradarbiavime. Komisija tinklui turėtų teikti būtiną administracinę ir finansinę paramą;
- (56) turėtų būti sukurta veiksminga, sparti ir tiksli valstybių narių keitimosi informacija tarpusavyje ir su Komisija sistema. Kai kurios esamos priemonės, pvz., Rinkos priežiūros informacinė ir komunikacijos sistema (toliau – ICSMS) ir RAPEX, suteikia galimybę koordinuoti rinkos priežiūros institucijų veiksmus Sąjungoje. Šios priemonės kartu su sąsaja, suteikiančia galimybę perkelti duomenis iš ICSMS į RAPEX, turėtų būti toliau taikomos ir plėtojamos, kad būtų išnaudotas visas jų potencialas ir kad jos padėtų didinti valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimą ir informacijos mainus;

⁽²⁸⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

- (57) tomis aplinkybėmis siekiant rinkti su gaminiams taikomų Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimu susijusią informaciją, ICSMS turėtų būti atnaujinta ir prieinama Komisijai, bendroms ryšių palaikymo tarnyboms, muitinei ir rinkos priežiūros institucijoms. Be to, siekiant sudaryti sąlygas veiksmingam nacionalinių muitinės sistemų ir rinkos priežiūros institucijų keitimuisi informacija, turėtų būti sukurta elektroninė sąsaja. Savitarpio pagalbos prašymų atvejais bendros ryšių palaikymo tarnybos turėtų teikti visokeriopą pagalbą, kurios reikia atitinkamų institucijų bendradarbiavimui užtikrinti. Todėl ICSMS turėtų būti numatytos funkcijos, leidžiančios automatiškai siųsti pranešimą bendroms ryšių palaikymo tarnyboms, kai nesilaikoma terminų. Kai sektoriniuose teisės aktuose jau numatytos elektroninės bendradarbiavimo ir keitimosi duomenimis sistemos, kaip, pavyzdžiui, medicinos priemonių atveju – sistema „Eudamed“, tos sistemos, kai tinkama, turėtų būti toliau naudojamos;
- (58) apskritai, ICSMS turėtų būti naudojama siekiant keistis informacija, kuri laikoma naudinga kitoms rinkos priežiūros institucijoms. Tai galėtų apimti patikras, vykdomas įgyvendinant rinkos priežiūros projektus, neatsižvelgiant į bandymų rezultatus. Į ICSMS įrašomų duomenų kiekis turėtų būti toks, kad nebūtų sukurta pernelyg didelė našta, kai pastangos įvesti duomenis viršytų faktinių patikrų vykdymo pastangas, ir kad duomenys būtų pakankamai išsamūs siekiant užtikrinti didesnę institucijų efektyvumą ir veiksmingumą. Todėl į ICSMS įvesti duomenys taip pat turėtų apimti paprastesnes patikras nei vien laboratoriniai bandymai. Vis dėlto nereikėtų įtraukti tik trumpų vizualinių patikrų. Atskirais dokumentais pagrįstos patikros taip pat turėtų būti įvestos į ICSMS kaip gairės;
- (59) valstybės narės raginamos naudoti ICSMS muitinių ir rinkos priežiūros institucijų bendravimo tikslais, kaip alternatyvą nacionalinėms sistemoms. Ji neturėtų pakeisti muitinių naudojamos Bendrijos rizikos valdymo sistemos (CRMS). Šios dvi sistemos galėtų veikti lygiagrečiai, nes jos atlieka skirtingus papildomus vaidmenis – ICSMS padeda muitinėms ir rinkos priežiūros institucijoms palaikyti komunikaciją, kad muitinės deklaracijos būtų tvarkomos sklandžiai gaminių saugos ir atitikties užtikrinimo sistemos taikymo srityje, o CRMS skirta bendram muitinės rizikos valdymui ir kontrolei užtikrinti;
- (60) dėl reikalavimų neatitinkančių gaminių patirti sužalojimai yra svarbi informacija rinkos priežiūros institucijoms. Todėl ICSMS turėtų būti numatyti atitinkami duomenų laukai, kad rinkos priežiūros institucijos galėtų įvesti jų tyrimų metu parengtas lengvai prieinamas ataskaitas ir taip palengvinti vėlesnius statistinius vertinimus;
- (61) Komisija turėtų turėti galimybę su trečiųjų valstybių reguliavimo institucijomis arba tarptautinėmis organizacijomis keistis su rinkos priežiūra susijusia informacija, laikantis Sąjungos ir trečiųjų valstybių arba tarptautinių organizacijų sudarytų susitarimų, kad prieš jų eksportą į Sąjungos rinką būtų užtikrinta tokių gaminių atitiktis;
- (62) siekiant užtikrinti aukštą gaminiams taikomų Sąjungos derinamųjų teisės aktų laikymosi lygį ir tuo pačiu metu užtikrinti veiksmingą išteklių paskirstymą ir ekonomiškai efektyvią į Sąjungos rinką patenkančių gaminių kontrolę, Komisija turėtų turėti galimybę patvirtinti konkrečias prieš eksportą taikomas kontrolės sistemas. Gaminiams, kuriems taikomos tokios patvirtintos sistemos, institucijoms, kurios atsakingos už į Sąjungos rinką patenkančių gaminių kontrolę, atliekant rizikos vertinimą galėtų būti labiau pasitikima, palyginti su panašiais gaminiais, kuriems nebuvo atliekama kontrolė prieš eksportą;
- (63) Komisija turėtų atlikti vertinimą, atsižvelgdama į šiuo reglamentu siekiamus tikslus ir į naujus technologinius, ekonominius, komercinius ir teisinius pokyčius. Remiantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros⁽²⁹⁾ 22 punktu, vertinimai, grindžiami veiksmingumu, efektyvumu, aktualumu, nuoseklumu ir pridėtine verte, turėtų būti tolesnių veiksnių, visų pirma dėl šio reglamento taikymo srities, nuostatų, susijusių su rinkai gaminius pateikiančių ekonominės veiklos vykdytojų užduotimis, taikymo ir vykdymo užtikrinimo ir su gaminiu susijusios prieš eksportą atliekamos kontrolės sistemos, pasirinkimo poveikio vertinimų pagrindas;
- (64) Sąjungos finansiniai interesai turėtų būti apsaugoti proporcingomis priemonėmis viso išlaidų ciklo metu, įskaitant pažeidimų prevenciją, nustatymą ir tyrimą, prarastų, nepagrįstai išmokėtų ar neteisingai panaudotų lėšų susigrąžinimą ir, atitinkamais atvejais, administracines ir finansines sankcijas;

⁽²⁹⁾ OLL 123, 2016 5 12, p. 1.

- (65) sankcijų įvairovė Sąjungoje yra viena iš pagrindinių nepakankamo atgrasymo ir nevienodos apsaugos priežasčių. Taisyklių dėl sankcijų nustatymo, įskaitant pinigines sankcijas, klausimas priskiriamas nacionalinei jurisdikcijai, todėl jos turėtų būti nustatytos nacionalinėje teisėje;
- (66) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su: vienodų patikrų sąlygų, patikrų dažnumo nustatymo kriterijų ir tikrintinų su tam tikrais gaminiiais arba gaminių kategorijomis susijusių mėginių kiekio nustatymu, kai nuolat nustatomas konkretus pavojus arba dideli Sąjungos derinamųjų teisės aktų pažeidimai; Sąjungos bandymų įstaigų skyrimo procedūrų nustatymu; kriterijų ir patikrinimų metodų nustatymu, remiantis Sąjungos lygmens bendrąja rizikos analize; išsamių statistinių duomenų, apimančių paskirtų institucijų atliktą gaminių, kuriems taikoma Sąjungos teisė, kontrolę, nustatymu; išsamių duomenų apie informacinės ir komunikacijos sistemos įgyvendinimą tvarkos nustatymu, ir muitinės perduodamų duomenų, susijusių su gaminių, kuriems taikoma muitinės išleidimo į laisvą apyvartą procedūra, pateikimu rinkai, apibrėžimu; ir su gaminiu susijusios prieš eksportą atliekamos kontrolės konkrečių sistemų tvirtinimu ir tokių patvirtinimų panaikinimu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento ⁽³⁰⁾ (ES) Nr. 182/2011;
- (67) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. pagerinti vidaus rinkos veikimą stiprinant gaminių, kuriems taikomi Sąjungos derinamieji teisės aktai, rinkos priežiūrą, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes būtina užtikrinti labai aukštą visų valstybių narių visų kompetentingų institucijų bendradarbiavimo, bendravimo ir nuoseklių veiksmų lygį, o dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (68) šiuo reglamentu paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi principų, pripažintų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje ir esančių valstybių narių konstitucinėse tradicijose. Todėl šis reglamentas turėtų būti aiškinamas ir taikomas laikantis tų teisių ir principų, įskaitant teises ir principus, susijusius su žiniasklaidos laisve bei pliuralizmu. Visų pirma šiuo reglamentu siekiama užtikrinti visišką vartotojų apsaugą, laisvę užsiimti verslu, saviraišką laisvę ir informacijos laisvę, teisę į nuosavybę ir asmens duomenų apsaugą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šio reglamento tikslas – pagerinti vidaus rinkos veikimą stiprinant gaminių, kuriems taikomi 2 straipsnyje nurodyti Sąjungos derinamieji teisės aktai, rinkos priežiūrą siekiant užtikrinti, kad į Sąjungos rinką būtų tiekiami tik tie gaminiai, kurie atitinka reikalavimus, kuriais užtikrinamas aukštas viešųjų interesų, kaip antai sveikatos ir saugos apskritai, darbuotojų saugos ir sveikatos, vartotojų apsaugos, aplinkos apsaugos ir visuomenės saugumo, ir bet kokių kitų tais teisės aktais apsaugotų viešųjų interesų apsaugos, lygis.
2. Šiuo reglamentu nustatomos ekonominės veiklos vykdytojams skirtos taisyklės ir procedūros, susijusios su gaminiiais, kuriems taikomi tam tikri Sąjungos derinamieji teisės aktai, ir sukuriama bendradarbiavimo su ekonominės veiklos vykdytojais sistema.
3. Šiuo reglamentu taip pat nustatoma į Sąjungos rinką patenkančių gaminių kontrolės sistema.

⁽³⁰⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas gaminiams, kuriems taikomi I priede nurodyti Sąjungos derinamieji teisės aktai (toliau – Sąjungos derinamieji teisės aktai) tiek, kiek Sąjungos derinamuosiuose teisės aktuose, kuriais konkrečiau reglamentuojami tam tikri rinkos priežiūros ir vykdymo užtikrinimo aspektai, nėra konkrečių nuostatų, kuriomis siekiama to paties tikslo.
2. 25–28 straipsniai taikomi gaminiams, kuriems taikoma Sąjungos teisė, tiek, kiek Sąjungos teisėje nėra konkrečių nuostatų, susijusių su į Sąjungos rinką patenkančių gaminių kontrolės organizavimu.
3. Taikant šį reglamentą nedraudžiama rinkos priežiūros institucijoms taikyti konkretesnių priemonių, kaip numatyta Direktyvoje 2001/95/EB.
4. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Direktyvos 2000/31/EB 12–15 straipsniams.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) tiekimas rinkai – gaminio, skirto platinti, vartoti ar naudoti Sąjungos rinkoje, tiekimas vykdant komercinę veiklą už atlygį arba be jo;
- 2) pateikimas rinkai – gaminio tiekimas Sąjungos rinkai pirmą kartą;
- 3) rinkos priežiūra – rinkos priežiūros institucijų vykdoma veikla ir priemonės, kurių jos imasi, siekdamos užtikrinti, kad gaminiai atitiktų taikomuose Sąjungos derinamuosiuose teisės aktuose nustatytus reikalavimus, ir užtikrinti viešųjų interesų, kurie nurodyti tuose teisės aktuose, apsaugą;
- 4) rinkos priežiūros institucija – valstybės narės pagal 10 straipsnį paskirta institucija, atsakinga už rinkos priežiūros vykdymą tos valstybės narės teritorijoje;
- 5) prašančioji institucija – savitarpio pagalbos prašymą pateikusi rinkos priežiūros institucija;
- 6) prašomoji institucija – savitarpio pagalbos prašymą gavusi rinkos priežiūros institucija;
- 7) neatitiktis – bet kokio pagal Sąjungos derinamuosius teisės aktus arba šį reglamentą nustatyto reikalavimo nesilaikymas;
- 8) gamintojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris gamina gaminį arba užsako jį suprojektuoti ar pagaminti ir jį parduoda savo vardu arba naudodamas savo prekių ženklą;
- 9) importuotojas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, kuris gaminį iš trečiosios valstybės Sąjungos rinkai tiekia pirmą kartą;
- 10) platintojas – tiekimo grandinėje veikiantis fizinis arba juridinis asmuo, kuris tiekia gaminį rinkai, išskyrus gamintoją ir importuotoją;
- 11) užsakymų vykdymo paslaugų teikėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris vykdydamas komercinę veiklą teikia bent dvi iš šių paslaugų: sandėliavimo, pakavimo, adresavimo ir siuntimo, neturėdamas nuosavybės teisių į su tomis paslaugomis susijusius gaminius, išskyrus pašto paslaugas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/67/EB ⁽³¹⁾ 2 straipsnio 1 punkte, siuntinių pristatymo paslaugas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/644 ⁽³²⁾ 2 straipsnio 2 punkte, ar bet kokias kitas pašto paslaugas arba krovinių vežimo paslaugas;

⁽³¹⁾ 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo (OL L 15, 1998 I 21, p. 14).

⁽³²⁾ 2018 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/644 dėl tarptautinių siuntinių pristatymo paslaugų (OL L 112, 2018 5 2, p. 19).

- 12) įgaliotasis atstovas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, gavęs gamintojo rašytinį įgaliojimą veikti jo vardu ir atlikti nurodytas užduotis, susijusias su gamintojo pareigomis pagal atitinkamus Sąjungos derinamuosius teisės aktus arba pagal šio reglamento reikalavimus;
- 13) ekonominės veiklos vykdytojas – gamintojas, įgaliotasis atstovas, importuotojas, platintojas, užsakymų vykdymo paslaugų teikėjas ar bet koks kitas fizinis arba juridinis asmuo, kuriam taikomos pareigos, susijusios su gaminių gamyba, gaminių tiekimu rinkai arba jų eksploatacijos pradžia, pagal atitinkamus Sąjungos derinamuosius teisės aktus;
- 14) informacinės visuomenės paslaugos teikėjas – paslaugos teikėjas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/1535 ⁽³³⁾ 1 straipsnio 1 dalies b punkte;
- 15) elektroninė sąsaja – programinė įranga, įskaitant interneto svetainę, svetainės dalį ar taikomąją programą, kurią valdo ekonominės veiklos vykdytojas arba ji yra valdoma jo vardu, kuria galutiniams naudotojams suteikiama prieiga prie ekonominės veiklos vykdytojo gaminių;
- 16) taisomasis veiksmas – ekonominės veiklos vykdytojo veiksmas, kuriuo jis siekia pašalinti neatitiktį, kai to reikalauja rinkos priežiūros institucija arba kurio ekonominės veiklos vykdytojas imasi savo iniciatyva;
- 17) savanoriška priemonė – taisomasis veiksmas, kurio imamasi rinkos priežiūros institucijai to nereikalaujant;
- 18) pavojus – rizikos, kad bus patirta žala, atsiradimo tikimybės ir tos žalos didumo derinys;
- 19) pavojų keliantis gaminys – gaminys, galintis daryti neigiamą poveikį žmonių sveikatai ir saugai apskritai, darbuotojų sveikatai ir saugai, vartotojų apsaugai, aplinkai, visuomenės saugumui ir kitiems viešiesiems interesams, saugomiems pagal taikomus Sąjungos derinamuosius teisės aktus, tokiu mastu, kurio negalima laikyti pagrįstu ir priimtiniu pagal numatytą susijusio gaminių paskirtį arba įprastomis ar pagrįstai numatomomis jo naudojimo sąlygomis, įskaitant naudojimo trukmę ir, kai taikoma, jo eksploatacijos pradžios, įrengimo bei techninės priežiūros reikalavimus;
- 20) rimtą pavojų keliantis gaminys – gaminys, keliantis pavojų, dėl kurio, remiantis rizikos vertinimu ir atsižvelgiant į įprastą bei numatomą gaminių naudojimą, taip pat į pavojaus, kad bus patirta žala, atsiradimo tikimybės ir tos žalos didumo derinį, manoma, kad būtinas skubus rinkos priežiūros institucijų įsikišimas, įskaitant tuos atvejus, kai pavojaus sukeltas poveikis pasireiškia ne iš karto;
- 21) galutinis naudotojas – Sąjungoje esantis ar įsisteigęs fizinis ar juridinis asmuo, kuriam gaminyje buvo tiekiamas, kaip vartotojui kitais tikslais nei prekyba, verslas, amatas ar profesija arba kaip profesionaliam galutiniam naudotojui, vykdančiam pramoninę ar profesinę veiklą;
- 22) atšaukimas – priemonė, kuria siekiama grąžinti galutiniam naudotojui jau patiektą gaminį;
- 23) pašalinimas – priemonė, kuria siekiama užkirsti kelią tiekimo grandinėje esantį gaminį tiekti rinkai;
- 24) muitinė – muitinė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 5 straipsnio 1 punkte;
- 25) išleidimas į laisvą apyvartą – Reglamento (ES) Nr. 952/2013 201 straipsnyje nustatyta procedūra;
- 26) į Sąjungos rinką patenkantys gaminiai – trečiųjų valstybių kilmės gaminiai, kuriuos ketinama pateikti Sąjungos rinkai arba kurie skirti privačiam naudojimui arba vartojimui Sąjungos muitų teritorijoje ir kuriems taikoma muitinės išleidimo į laisvą apyvartą procedūra.

⁽³³⁾ 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka (OL L 241, 2015 9 17, p. 1).

II SKYRIUS

EKONOMINĖS VEIKLOS VYKDYTOJŲ UŽDUOTYS

4 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojų užduotys, susijusios su gaminiais, kuriems taikomi tam tikri Sąjungos derinamieji teisės aktai

1. Nepaisant kitų taikomuose Sąjungos derinamuosiuose teisės aktuose nustatytų pareigų, gaminy, kuriam taikomi 5 dalyje nurodyti teisės aktai, gali būti pateiktas rinkai tik tuo atveju, jeigu yra Sąjungoje įsisteigęs ekonominės veiklos vykdytojas, kuris atsako už 3 dalyje nustatytas užduotis, susijusias su tuo gaminiu.
2. Šio straipsnio tikslais 1 dalyje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas – bet kuris iš šių subjektų:
 - a) Sąjungoje įsisteigęs gamintojas;
 - b) importuotojas tais atvejais, kai gamintojas nėra įsisteigęs Sąjungoje;
 - c) įgaliotasis atstovas, turintis raštišką gamintojo įgaliojimą, kuriuo įgaliotajam atstovui pavedama gamintojo vardu atlikti 3 dalyje nustatytas užduotis;
 - d) Sąjungoje įsisteigęs užsakymų vykdymo paslaugų teikėjas jo tvarkomų gaminių atžvilgiu, kai Sąjungoje nėra įsisteigęs joks kitas ekonominės veiklos vykdytojas, kaip nurodyta a, b ir c punktuose.
3. Nedarant poveikio jokioms ekonominės veiklos vykdytojų pareigoms pagal taikomus Sąjungos derinamuosius teisės aktus, 1 dalyje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas atlieka šias užduotis:
 - a) jeigu gaminiui taikomuose Sąjungos derinamuosiuose teisės aktuose numatyta ES atitikties deklaracija arba eksploatacinių savybių deklaracija ir techniniai dokumentai, patikrina, ar yra parengti ES atitikties deklaracija arba eksploatacinių savybių deklaracija ir techniniai dokumentai, saugo tuose teisės aktuose nustatytą laikotarpį atitikties deklaraciją arba eksploatacinių savybių deklaraciją, kad jas galėtų pateikti rinkos priežiūros institucijoms, ir užtikrina, kad toms institucijoms paprašius joms galėtų būti pateikti techniniai dokumentai;
 - b) gavęs pagrįstą rinkos priežiūros institucijos prašymą, suteikia tai institucijai visą gaminio atitikčiai įrodyti reikalingą informaciją ir dokumentus, parengtus viena iš kalbų, kurią ta institucija gali lengvai suprasti;
 - c) turėdamas pagrindą manyti, kad atitinkamas gaminy kelia pavojų, informuoja apie tai rinkos priežiūros institucijas;
 - d) bendradarbiauja su rinkos priežiūros institucijomis, be kita ko, gavęs pagrįstą prašymą, užtikrindamas, kad nedelsiant būtų imamasi reikiamo taisomojo veiksmo siekiant pašalinti visus atitinkamam gaminiui taikomuose Sąjungos derinamuosiuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų neatitikties atvejus, arba, jeigu tai neįmanoma, sumažinti tokio gaminio keliamą pavojų, kai to reikalauja rinkos priežiūros institucijos arba savo iniciatyva, jei 1 dalyje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas mano arba turi pagrindą manyti, kad atitinkamas gaminy kelia pavojų.
4. Nedarant poveikio atitinkamoms ekonominės veiklos vykdytojų pareigoms pagal taikomus Sąjungos derinamuosius teisės aktus, 1 dalyje nurodyto ekonominės veiklos vykdytojo pavadinimas, registruotas prekybinis pavadinimas arba registruotas prekių ženklas ir kontaktiniai duomenys, įskaitant pašto adresą, nurodomi ant gaminio arba ant jo pakuotės, siuntos arba lydimojo dokumento.

5. Šis straipsnis taikomas tik gaminiams, kuriems taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 305/2011⁽³⁴⁾, (ES) 2016/425⁽³⁵⁾ ir (ES) 2016/426⁽³⁶⁾ ir direktyvos 2000/14/EB⁽³⁷⁾, 2006/42/EB⁽³⁸⁾, 2009/48/EB⁽³⁹⁾, 2009/125/EB⁽⁴⁰⁾, 2011/65/ES⁽⁴¹⁾, 2013/29/ES⁽⁴²⁾, 2013/53/ES⁽⁴³⁾, 2014/29/ES⁽⁴⁴⁾, 2014/30/ES⁽⁴⁵⁾, 2014/31/ES⁽⁴⁶⁾, 2014/32/ES⁽⁴⁷⁾, 2014/34/ES⁽⁴⁸⁾, 2014/35/ES⁽⁴⁹⁾, 2014/53/ES⁽⁵⁰⁾ ir 2014/68/ES⁽⁵¹⁾.

5 straipsnis

Įgaliotasis atstovas

1. 4 straipsnio 2 dalies c punkto tikslais gamintojas įgaliotajam atstovui suteikia įgaliojimus atlikti 4 straipsnio 3 dalyje išvardytas užduotis, nepaisant kitų užduočių, kurias atlikti jis yra įgaliotas pagal atitinkamus Sąjungos derinamuosius teisės aktus.
2. Įgaliotasis atstovas vykdo įgaliojime nurodytas užduotis. Rinkos priežiūros institucijų prašymu jis pateikia savo įgaliojimų kopiją rinkos priežiūros institucijos nustatyta Sąjungos kalba.
3. Įgaliotieji atstovai turi turėti tinkamas priemones, kad galėtų vykdyti savo užduotis.

6 straipsnis

Nuotolinė prekyba

Internetu ar kitomis nuotolinės prekybos priemonėmis siūlomi pirkti gaminiai laikomi tiekiamais rinkai, jei pasiūlymas skirtas galutiniams naudotojams Sąjungoje. Pasiūlymas pirkti turėtų būti laikomas skirtu galutiniams naudotojams Sąjungoje, jei atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas bet kokiomis priemonėmis nukreipia savo veiklą į valstybę narę.

⁽³⁴⁾ 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (OL L 88, 2011 4 4, p. 5).

⁽³⁵⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/425 dėl asmeninių apsaugos priemonių, kuriuo panaikinama Tarybos direktyva 89/686/EEB (OL L 81, 2016 3 31, p. 51).

⁽³⁶⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/426 dėl dujinių kurą deginančių prietaisų, kuriuo panaikinama Direktyva 2009/142/EB (OL L 81, 2016 3 31, p. 99).

⁽³⁷⁾ 2000 m. gegužės 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/14/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių lauko sąlygomis naudojamos įrangos į aplinką skleidžiamą triukšmą, suderinimo (OL L 162, 2000 7 3, p. 1).

⁽³⁸⁾ 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/42/EB dėl mašinų, iš dalies keičianti Direktyvą 95/16/EB (OL L 157, 2006 6 9, p. 24).

⁽³⁹⁾ 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/48/EB dėl žaislų saugos (OL L 170, 2009 6 30, p. 1).

⁽⁴⁰⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą (OL L 285, 2009 10 31, p. 10).

⁽⁴¹⁾ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/65/ES dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo (OL L 174, 2011 7 1, p. 88).

⁽⁴²⁾ 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/29/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su pirotechnikos gaminių tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 178, 2013 6 28, p. 27).

⁽⁴³⁾ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/53/ES dėl pramoginių ir asmeninių laivų, kuria panaikinama Direktyva 94/25/EB (OL L 354, 2013 12 28, p. 90).

⁽⁴⁴⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/29/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su paprastųjų slėginių indų tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 45).

⁽⁴⁵⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/30/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su elektromagnetiniu suderinamumu, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 79).

⁽⁴⁶⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/31/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su neautomatinių svarstyklių tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 107).

⁽⁴⁷⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/32/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su matavimo priemonių tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 149).

⁽⁴⁸⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/34/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su potencialiai sprogioje aplinkoje naudojama įranga ir apsaugos sistemomis, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 309).

⁽⁴⁹⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/35/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su tam tikrose įtampos ribose skirtu naudoti elektros įrenginių tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 357).

⁽⁵⁰⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/53/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su radijo įrenginių tiekimu rinkai, suderinimo, kuria panaikinama Direktyva 1999/5/EB (OL L 153, 2014 5 22, p. 62).

⁽⁵¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/68/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su slėginės įrangos tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 189, 2014 6 27, p. 164).

7 straipsnis

Bendradarbiavimo pareiga

1. Ekonominės veiklos vykdytojai bendradarbiauja su rinkos priežiūros institucijomis dėl veiksmų, kuriais galima pašalinti tų ekonominės veiklos vykdytojų tiekiamų gaminių keliamą pavojų arba jį sumažinti.
2. Rinkos priežiūros institucijų prašymu ir konkrečiais atvejais informacinės visuomenės paslaugų teikėjai bendradarbiauja su rinkos priežiūros institucijoms siekiant palengvinti bet kokią veiksmą siūlomo ar siūlyto pirkti naudojantis jų teikiamomis paslaugomis gaminio keliamam pavojui pašalinti arba, jei tai neįmanoma – tokiam pavojui sumažinti.

III SKYRIUS

PAGALBA EKONOMINĖS VEIKLOS VYKDYTOJAMS IR BENDRADARBIAVIMAS SU JAIS

8 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojų informavimas

1. Vadovaudamasi Reglamentu (ES) 2018/1724, Komisija užtikrina, kad portale „Jūsų Europa“ naudotojams būtų teikiama lengvai internetu prieinama informacija, susijusi su gaminiui taikomais reikalavimais, ir iš Sąjungos derinamųjų teisės aktų išplaukiančios teisės, pareigos ir taisyklės.
2. Valstybės narės nustato tvarką, pagal kurią ekonominės veiklos vykdytojų prašymu jiems nemokamai teikiama informacija, susijusi su gaminiams taikoma nacionaline teise, kuria perkeliama ir įgyvendinami Sąjungos derinamieji teisės aktai. Šiuo tikslu taikomos Reglamento (ES) 2019/515 9 straipsnio 1, 4 ir 5 dalys.

9 straipsnis

Bendra veikla siekiant skatinti laikytis reikalavimų

1. Rinkos priežiūros institucijos su kitomis susijusiomis institucijomis ar su ekonominės veiklos vykdytojams arba galutiniams naudotojams atstovaujančiomis organizacijomis gali susitarti dėl bendros veiklos, kuria siekiama skatinti laikytis reikalavimų, nustatyti neatitikties atvejus, didinti informuotumą ir teikti rekomendacijas dėl Sąjungos derinamųjų teisės aktų ir konkrečių kategorijų gaminių, visų pirma tų kategorijų gaminių, kurie dažnai nustatomi kaip keliantys rimtą pavojų, įskaitant internetu siūlomus pirkti gaminius.
2. Atitinkama rinkos priežiūros institucija ir 1 dalyje nurodytos šalys užtikrina, kad dėl susitarimo dėl bendrų veiksmų neatsirastų nesąžininga ekonominės veiklos vykdytojų konkurencija, ir nebūtų daromas poveikis šalių objektyvumui, nepriklausomumui ir nešališkumui.
3. Rinkos priežiūros institucija gali naudoti visą informaciją, gautą vykdant bendrą veiklą, kai atliekamas tyrimas dėl neatitikties.
4. Atitinkama rinkos priežiūros institucija susitarimą dėl bendros veiklos, įskaitant dalyvaujančių šalių pavadinimus, skelbia viešai ir informaciją apie jį įtraukia į informacinę ir komunikacijos sistemą, nurodytą 34 straipsnyje. Valstybės narės prašymu pagal 29 straipsnį sukurtas tinklas padeda parengti susitarimą dėl bendros veiklos.

IV SKYRIUS

RINKOS PRIEŽIŪROS INSTITUCIJŲ IR BENDRŲ RYŠIŲ PALAIKYMŲ TARNYBŲ ORGANIZAVIMAS, VEIKLA IR PAREIGOS

10 straipsnis

Rinkos priežiūros institucijų ir bendrų ryšių palaikymo tarnybų paskyrimas

1. Valstybės narės organizuoja ir vykdo rinkos priežiūrą, kaip numatyta šiame reglamente.
2. Šio straipsnio 1 dalies tikslais, kiekviena valstybė narė savo teritorijoje paskiria vieną ar daugiau rinkos priežiūros institucijų. Naudodamasi informacine ir komunikacijos sistema, nurodyta 34 straipsnyje, kiekviena valstybė narė praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie savo rinkos priežiūros institucijas ir kiekvienos iš tų institucijų kompetencijos sritis.
3. Kiekviena valstybė narė paskiria bendrą ryšių palaikymo tarnybą.

4. Bendra ryšių palaikymo tarnyba atsako bent už rinkos priežiūros institucijų ir institucijų, paskirtų pagal 25 straipsnio 1 dalį, atstovavimą koordinuotai pozicijai ir pranešimą apie nacionalines strategijas, kaip nustatyta 13 straipsnyje. Bendra ryšių palaikymo tarnyba taip pat padeda skirtingų valstybių narių rinkos priežiūros institucijoms bendradarbiauti, kaip nustatyta VI skyriuje.

5. Siekiant veiksmingai vykdyti tiek internetu, tiek įprastu būdu parduodamų gaminių rinkos priežiūrą visais platinimo kanalais, valstybės narės užtikrina, kad jų rinkos priežiūros institucijos ir bendra ryšių palaikymo tarnyba turėtų reikalingų išteklių, įskaitant pakankamus finansinius ir kitus išteklius, pavyzdžiui, pakankamą skaičių kompetentingų darbuotojų, ekspertinių žinių, taip pat kad būtų nustatytos procedūros ir kitos priemonės, kad jos galėtų tinkamai atlikti savo užduotis.

6. Kai valstybių narių teritorijose yra daugiau nei viena rinkos priežiūros institucija, valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos tų institucijų užduotys būtų aiškiai apibrėžtos ir kad būtų sukurti atitinkami komunikacijos ir koordinavimo mechanizmai, leidžiantys toms institucijoms glaudžiai bendradarbiauti ir veiksmingai atlikti savo užduotis.

11 straipsnis

Rinkos priežiūros institucijų veikla

1. Rinkos priežiūros institucijos veiklą vykdo, siekdamos:
 - a) savo teritorijoje užtikrinti veiksmingą tiek internetu, tiek įprastu būdu parduodamų gaminių, kuriems taikomi Sąjungos derinamieji teisės aktai, rinkos priežiūrą;
 - b) užtikrinti, kad ekonominės veiklos vykdytojai imtųsi tinkamų ir proporcingų taisomųjų veiksmų, susijusių su tų teisės aktų ir šio reglamento laikymusi;
 - c) užtikrinti, kad būtų imamasi tinkamų ir proporcingų priemonių, jei ekonominės veiklos vykdytojas nesiima taisomųjų veiksmų.
2. Rinkos priežiūros institucijos naudojami savo įgaliojimais ir užduotis atlieka nepriklausomai, objektyviai ir nešališkai.
3. Rinkos priežiūros institucijos, vykdydamos savo veiklą, nustatytą šio straipsnio 1 dalyje, tinkamu mastu tikrina gaminio savybes, tikrindamos dokumentus ir tam tikrais atvejais atlikdamos fizinę ir laboratorinę atitinkamų mėginių tikrinimą, pirmenybę teikdamos savo ištekliams ir veiksams, kuriais užtikrinama veiksminga rinkos priežiūra, ir atsižvelgdamos į 13 straipsnyje nurodytą nacionalinę rinkos priežiūros strategiją.

Spręsdamos, kokias patikras, kokių tipų gaminiams ir kokių mastu jas atlikti, rinkos priežiūros institucijos laikosi rizika pagrįsto požiūrio, atsižvelgdamos į šiuos veiksniai:

- a) galimas rizikas ir neatitiktis, susijusias su gaminiais, ir, jei turima informacijos, jų buvimą rinkoje;
- b) ekonominės veiklos vykdytojo kontroliuojamą veiklą ir operacijas;
- c) atitinkamo veiklos vykdytojo reikalavimų laikymąsi praeityje;
- d) prireikus, pagal 25 straipsnio 1 dalį paskirtų institucijų atliktą rizikos pobūdžio nustatymą;
- e) vartotojų skundus ir iš kitų institucijų, ekonominės veiklos vykdytojų, žiniasklaidos ir kitų šaltinių gautą informaciją, kuria remiantis galėtų būti nustatyta neatitiktis.

4. Kai nuolat nustatomas konkretus pavojus arba dideli Sąjungos derinamųjų teisės aktų pažeidimai, siekiant užtikrinti aukštą sveikatos apsaugos ir saugos lygį arba apsaugoti kitus tais teisės aktais saugomus viešuosius interesus, Komisija, pasikonsultavusi su tinklo atstovais, gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas vienodos patikrų sąlygos, patikrų dažnumo nustatymo kriterijai ir tikrintinų su tam tikrais gaminiais arba gaminių kategorijomis susijusių mėginių kiekis. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 43 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Jei ekonominės veiklos vykdytojai pateikia savo gaminių atitiktį Sąjungos derinamiesiems teisės aktams patvirtinančias bandymų ataskaitas arba sertifikatus, kuriuos išdavė atitikties vertinimo įstaigos, akredituotos pagal Reglamentą (EB) Nr. 765/2008, rinkos priežiūros institucijos tinkamai atsižvelgia į tas ataskaitas ar sertifikatus.

6. Įrodymai, kuriuos rinkos priežiūros institucija naudoja vienoje valstybėje narėje, gali būti be jokių papildomų oficialių reikalavimų naudojami kitoje valstybėje narėje rinkos priežiūros institucijoms atliekant tyrimą, siekiant patikrinti gaminio atitiktį.
7. Rinkos priežiūros institucijos nustato šias su gaminiais, kuriems taikomi Sąjungos derinamieji teisės aktai, susijusias procedūras:
 - a) procedūras, pagal kurias imamasi tolesnių veiksmų, kai pateikiamas skundas arba pranešama apie problemas, susijusias su pavojumi arba neatitiktimi;
 - b) procedūras, skirtas tikrinti, ar ekonominės veiklos vykdytojai ėmėsi taisomųjų veiksmų, kurių jie turėjo imtis.
8. Rinkos priežiūros institucijos, siekdamos užtikrinti komunikaciją ir koordinavimą su kitų valstybių narių rinkos priežiūros institucijomis, aktyviai dalyvauja administracinio bendradarbiavimo grupėse, nurodytose 30 straipsnio 2 dalyje.
9. Nedarant poveikio jokiai pagal taikomus Sąjungos derinamuosius teisės aktus nustatytos Sąjungos apsaugos procedūrai, gaminius, kurie remiantis vienos valstybės narės rinkos priežiūros institucijos sprendimu buvo pripažinti neatitinkančiais reikalavimų, kitų valstybių narių rinkos priežiūros institucijos laiko neatitinkančiais reikalavimų, nebent kitos valstybės narės atitinkama rinkos priežiūros institucija padarytų priešingą išvadą, remdamasi savo pačios tyrimu, atsižvelgdama į ekonominės veiklos vykdytojo pateiktą informaciją, jei ji yra pateikta.

12 straipsnis

Tarpusavio vertinimai

1. Siekiant didinti rinkos priežiūros veiklos, susijusios su šio reglamento taikymu, nuoseklumą, toms norinčioms dalyvauti tarpusavio vertinimuose rinkos priežiūros institucijoms organizuojami tokie vertinimai.
2. Tinklas rengia dalyvaujančioms rinkos priežiūros institucijoms tarpusavio vertinimų metodiką ir tęstinį planą. Rengiant metodiką ir tęstinį planą, tinklas atsižvelgia bent į rinkos priežiūros institucijų valstybėse narėse skaičių ir dydį, jų turimų darbuotojų skaičių ir kitus išteklius tarpusavio vertinimui atlikti, taip pat į kitus nustatytus kriterijus.
3. Tarpusavio vertinimai apima kai kurių rinkos priežiūros institucijų išvystytą geriausią praktiką, kuri gali būti naudinga kitoms rinkos priežiūros institucijoms, ir kitus svarbius aspektus, susijusius su rinkos priežiūros veiklos veiksmingumu.
4. Apie tarpusavio vertinimų rezultatus pranešama tinklui.

13 straipsnis

Nacionalinės rinkos priežiūros strategijos

1. Kiekviena valstybė narė bent kas ketverius metus rengia visa apimančią nacionalinę rinkos priežiūros strategiją. Kiekviena valstybė narė pirmą kartą tokią strategiją parengia ne vėliau kaip 2022 m. liepos 16 d. Nacionaline strategija skatinama laikytis nuoseklaus, visapusiško ir integruoto požiūrio į rinkos priežiūrą ir Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimą valstybės narės teritorijoje. Rengiant nacionalinę rinkos priežiūros strategiją atsižvelgiama į visus sektorius, kuriuos apima Sąjungos derinamieji teisės aktai, ir į gaminio tiekimo grandinės etapus, įskaitant importą ir skaitmenines tiekimo grandines. Taip pat gali būti atsižvelgiama į tinklo darbo programoje nustatytus prioritetus.
2. Kai tai nekelia pavojaus rinkos priežiūros veiklai, į nacionalinę rinkos priežiūros strategiją įtraukiami bent šie elementai:
 - a) turima informacija apie reikalavimų neatitinkančių gaminių atvejus, visų pirma atsižvelgiant į patikrinimus ir kontrolę, nurodytą atitinkamai 11 straipsnio 3 dalyje ir 25 straipsnio 3 dalyje, taip pat, kai taikoma, į rinkos tendencijas, galinčias daryti poveikį tam tikrų kategorijų gaminių neatitikties rodikliams, taip pat į su besiformuojančiomis technologijomis susijusius galimus grėsmes ir pavojus;
 - b) valstybių narių nustatytos prioritetinės Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimo sritys;

- c) numatytos vykdymo užtikrinimo veiklos rūšys, kuriomis siekiama sumažinti neatitiktį nustatytoje prioriteto srityse, be kita ko, prirėikus numatant minimalų tam tikrų kategorijų gaminių, kuriems būdingi aukšti neatitikties lygiai, kontrolės lygį;
 - d) bendradarbiavimo su kitų valstybių narių rinkos priežiūros institucijomis vertinimas, kaip nurodyta 11 straipsnio 8 dalyje ir VI skyriuje.
3. Valstybės narės apie savo nacionalines rinkos priežiūros strategijas praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms naudodamosi informacine ir komunikacijos sistema, nurodyta 34 straipsnyje. Kiekviena valstybė narė viešai skelbia savo strategijos santrauką.

V SKYRIUS

RINKOS PRIEŽIŪROS ĮGALIOJIMAI IR PRIEMONĖS

14 straipsnis

Rinkos priežiūros institucijų įgaliojimai

1. Valstybės narės suteikia savo rinkos priežiūros institucijoms rinkos priežiūros, tyrimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, būtinus šiam reglamentui ir Sąjungos derinamiesiems teisės aktams taikyti.
2. Rinkos priežiūros institucijos šiame straipsnyje nustatytais įgaliojimais naudojami efektyviai ir veiksmingai, laikydamosi proporcingumo principo ir tiek, kiek toks naudojimas susijęs su priemonių dalyku bei tikslu ir bendros faktinės arba potencialios neatitikties atveju daromos žalos pobūdžiu. Įgaliojimai suteikiami ir jais naudojamosi pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę, įskaitant Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos principus, taip pat nacionalinės teisės principus, susijusius su saviraiškos laisve ir žiniasklaidos laisve bei pliuralizmu, taikytinas procedūrinės garantijas ir Sąjungos duomenų apsaugos taisykles, visų pirma pagal Reglamentą (ES) 2016/679.
3. Suteikdamos įgaliojimus pagal 1 dalį, valstybės narės gali numatyti, kad jais atitinkamai naudojamosi vienu iš toliau nurodytų būdų:
 - a) jais tiesiogiai naudojasi pačios rinkos priežiūros institucijos;
 - b) kreipiantis į kitas valdžios institucijas, atsižvelgiant į kompetencijų pasidalijimą ir atitinkamos valstybės narės institucinę ir administracinę sistemą;
 - c) kreipiantis į teismus, kompetentingus priimti būtiną sprendimą dėl naudojimosi tais įgaliojimais, taip pat atitinkamais atvejais pateikiant apeliacinį skundą, jei prašymas priimti būtiną sprendimą nebuvo patenkintas.
4. Rinkos priežiūros institucijoms pagal 1 dalį suteikiami bent šie įgaliojimai:
 - a) įgaliojimai reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojai pateiktų bet kokios formos ar formato ir bet kokioje saugojimo laikmenoje ar vietoje laikomus susijusius dokumentus, technines specifikacijas, duomenis arba informaciją apie atitiktį, įskaitant prieigą prie įmontuotos programinės įrangos tiek, kiek tai reikalinga norint įvertinti gaminių atitiktį taikomiems Sąjungos derinamiesiems teisės aktams, ir paimiti arba gauti tokių dokumentų, techninių specifikacijų, duomenų arba informacijos kopijas;
 - b) įgaliojimai reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojai pateiktų susijusią informaciją apie tiekimo grandinę, duomenis apie platinimo tinklus, rinkoje esančių gaminių kieki ir kitus gaminių modelius, kurių techninės savybės yra tokios pačios kaip atitinkamo gaminio, jei tai aktualu siekiant įvykdyti pagal Sąjungos derinamųjų teisės aktus taikytinus reikalavimus;
 - c) įgaliojimai reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojai pateiktų susijusią informaciją, reikalingą interneto svetainių nuosavybei nustatyti, kai atitinkama informacija susijusi su tyrimo dalyku;
 - d) įgaliojimai iš anksto nepranešus atlikti gaminių patikrinimus vietoje ir fizinius patikrinimus;
 - e) įgaliojimai patekti į bet kokias patalpas, teritoriją ar transporto priemones, kurias ekonominės veiklos vykdytojas naudoja su jo prekyba, verslu, amatu ar profesija susijusiais tikslais, siekiant nustatyti neatitikties atvejus ir gauti įrodymų;
 - f) įgaliojimai pačių rinkos priežiūros institucijų iniciatyva pradėti tyrimus, siekiant nustatyti neatitikties atvejus ir juos nutraukti;

- g) įgaliojimai reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojai imtųsi atitinkamų veiksmų, kad pašalintų neatitiktis atvejį arba pašalintų pavojų;
 - h) įgaliojimai imtis tinkamų priemonių, jei ekonominės veiklos vykdytojas nesiima tinkamų taisomųjų veiksmų arba kai toliau išlieka neatitiktis ar pavojus, įskaitant įgaliojimus uždrausti arba apriboti gaminio tiekimą rinkai arba įpareigoti, kad produktas būtų pašalintas arba atšauktas;
 - i) įgaliojimai pagal 41 straipsnį skirti sankcijas;
 - j) įgaliojimai imti gaminių mėginius, taip pat neatskleidžiant savo tapatybės, tuos mėginius patikrinti ir imtis apgražos inžinerijos, siekiant nustatyti neatitiktis atvejus ir gauti įrodymų;
 - k) įgaliojimai, kai nėra kitų veiksmingų priemonių, kuriomis būtų galima pašalinti didelį pavojų:
 - i) reikalauti pašalinti turinį, kuriame nurodomi susiję gaminiai, iš internetinės sąsajos, arba reikalauti pateikti aiškų išpėjimą galutiniams paslaugų gavėjams, kai jie jungiasi prie elektroninės sąsajos, arba
 - ii) jei nebuvo laikytasi i punkte nurodyto reikalavimo, reikalauti, kad informacinės visuomenės paslaugų teikėjai apribotų prieigą prie internetinės sąsajos, be kita ko, reikalaujant, kad atitinkama trečioji šalis įgyvendintų tokias priemones.
5. Rinkos priežiūros institucijos gali naudotis visa informacija, dokumentais, išvadomis ar bet kokia kita žvalgybine informacija kaip įrodymais savo tyrimų reikmėms, neatsižvelgiant į jų saugojimo formatą ir laikmeną.

15 straipsnis

Rinkos priežiūros institucijų sąnaudų susigrąžinimas

1. Valstybės narės gali leisti savo rinkos priežiūros institucijoms iš atitinkamo ekonominės veiklos vykdytojo susigrąžinti visas savo veiklos sąnaudas, susijusias su neatitiktis atvejais.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sąnaudos gali apimti bandymų vykdymo sąnaudas, priemonių, kurių imamasi pagal 28 straipsnio 1 ir 2 dalis, sąnaudas, saugojimo sąnaudas ir veiklos, susijusios su gaminiiais, kurie, kaip nustatyta neatitinka reikalavimų, ir dėl kurių reikia imtis taisomųjų veiksmų prieš juos išleidžiant į laisvą apyvartą ar juos pateikiant rinkai, sąnaudas.

16 straipsnis

Rinkos priežiūros priemonės

1. Rinkos priežiūros institucijos imasi atitinkamų priemonių, jei gaminyje, kuriam taikomi Sąjungos derinamieji teisės aktai, kai jis naudojamas pagal jo numatytą paskirtį arba tokiomis sąlygomis, kurios gali būti pagrįstai numatytos, ir kai yra tinkamai įrengtas ir prižiūrimas:
 - a) kelia grėsmę naudotojų sveikatai arba saugai arba
 - b) neatitinka taikomų Sąjungos derinamųjų teisės aktų.
2. Jei rinkos priežiūros institucijos nustato 1 dalies a arba b punkte nurodytas aplinkybes, jos nedelsdamos pareikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas imtųsi tinkamų ir proporcingų taisomųjų veiksmų, kad per jų nustatytą laikotarpį būtų nutraukta neatitiktis arba pašalintas pavojus.
3. 2 dalies tikslais, taisomieji veiksmai, kurių turi imtis ekonominės veiklos vykdytojas, *inter alia*, gali apimti:
 - a) gaminio atitiktis užtikrinimą, be kita ko, ištaisant oficialiai pripažintą neatitiktį, kaip apibrėžta taikomuose Sąjungos derinamuosiuose teisės aktuose, arba užtikrinimą, kad gaminyje nebekeltų pavojaus;
 - b) kelio užkirtimą gaminių tiekti rinkai;
 - c) nedelsiamą gaminio pašalinimą arba atšaukimą ir visuomenės perspėjimą apie keliamą pavojų;
 - d) gaminio sunaikinimą arba kitokį jo padarymą nenaudojamu;

- e) gaminio pažymėjimą tinkamais, aiškiai suformuluotais, lengvai suprantamais užrašais, išpėjančiais apie pavojų, kurį gali kelti gaminyje, valstybės narės, kurioje gaminyje tiekiamas rinkai, nustatyta (-omis) kalba (-omis);
- f) išankstinių reikalavimų dėl atitinkamo gaminio tiekimo rinkai nustatymą;
- g) nedelsiamą galutinių naudotojų, kuriems kyla pavojus, perspėjimą tinkama forma, įskaitant specialių perspėjimų skelbimą valstybės narės, kurioje gaminyje tiekiamas rinkai, nustatyta (-omis) kalba (-omis).
4. Atlikti 3 dalies e, f ir g punktuose nurodytus taisomuosius veiksmus gali būti reikalaujama tik tais atvejais, kai gaminyje gali kelti pavojų tik tam tikromis sąlygomis arba tik tam tikriems galutiniams naudotojams.
5. Jei ekonominės veiklos vykdytojas nesiima 3 dalyje nurodytų taisomųjų veiksmų arba jei 1 dalyje nurodyta neatitiktis arba pavojus išlieka, rinkos priežiūros institucijos užtikrina, kad gaminyje būtų pašalintas arba atšauktas, arba jo tiekimas rinkai būtų uždraustas arba apribotas, ir kad visuomenė, Komisija ir kitos valstybės narės būtų atitinkamai informuotos.
6. Informacija Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pagal šio straipsnio 5 dalį perduodama per informacinę ir komunikacijos sistemą, nurodytą 34 straipsnyje. Laikoma, kad tas informacijos perdavimas taip pat atitinka reikalavimus pranešti apie taikytinas Sąjungos derinamųjų teisės aktų apsaugos procedūras.
7. Jeigu nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta pagal taikomą apsaugos procedūrą arba jeigu jokia kitos valstybės narės rinkos priežiūros institucija nepadarė priešingos išvados, kaip nurodyta 11 straipsnio 9 dalyje, kitos valstybės narės kompetentingos rinkos priežiūros institucijos imasi būtinų priemonių reikalavimų neatitinkančio gaminio atžvilgiu ir įveda atitinkamą informaciją į informacinę ir komunikacijos sistemą, nurodytą 34 straipsnyje.

17 straipsnis

Informacijos naudojimas ir profesinės bei komercinės paslaptys

Rinkos priežiūros institucijos savo veiklą vykdo užtikrindamos aukštą skaidrumo lygį ir visuomenei viešai skelbia visą informaciją, kurią jos mano esant svarbia, siekdamas apsaugoti galutinių naudotojų interesus. Rinkos priežiūros institucijos laikosi konfidencialumo ir profesinės bei komercinės paslapties principų ir saugo asmens duomenis pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę.

18 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojų procesinės teisės

1. Bet kurioje (-iame) pagal Sąjungos derinamuosius teisės aktus ar šį reglamentą rinkos priežiūros institucijų priimtoje (-ame) priemonėje, sprendime ar įsakyme nurodomos tikslios priežastys, kuriomis ji (jis) yra grindžiama (-as).
2. Apie tokią (-i) priemonę, sprendimą ar įsakymą nedelsiant pranešama atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui, kuris kartu informuojamas apie teisių gynimo priemones, kuriomis jis gali pasinaudoti pagal atitinkamos valstybės narės teisę, ir laikotarpį, per kurį galima pasinaudoti tomis priemonėmis.
3. Prieš priimant 1 dalyje nurodytą priemonę, sprendimą ar įsakymą, atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui sudaroma galimybė pareikšti savo nuomonę per deramą ne trumpesnę kaip 10 darbo dienų laikotarpį, nebent tos galimybės ekonominės veiklos vykdytojui suteikti neįmanoma dėl priemonės, sprendimo ar įsakymo skubos, sveikatos arba saugos reikalavimų ar kitų priežasčių, susijusių su viešaisiais interesais, kurie nurodyti atitinkamuose Sąjungos derinamuosiuose teisės aktuose.

Jeigu priemonė, sprendimas ar įsakymas priimama (-as) nesuteikus ekonominės veiklos vykdytojui galimybės būti išklaustam, ekonominės veiklos vykdytojui kuo greičiau suteikiama ta galimybė ir rinkos priežiūros institucija tą priemonę, sprendimą ar įsakymą greitai persvarsto.

19 straipsnis

Rimtą pavojų keliantys gaminiai

1. Rinkos priežiūros institucijos užtikrina, kad rimtą pavojų keliantys gaminiai būtų pašalinti arba atšaukti, jeigu nėra kitų veiksmingų priemonių, kuriomis būtų galima pašalinti rimtą pavojų, arba jeigu jų tiekimas rinkai yra draudžiamas. Apie tai rinkos priežiūros institucijos nedelsdamos pagal 20 straipsnį informuoja Komisiją.
2. Sprendimas, ar gaminyje kelia rimtą pavojų, grindžiamas tinkamu rizikos įvertinimu, atliktu atsižvelgiant į rizikos pobūdį ir jo pasitvirtinimo tikimybę. Gaminys nelaikomas keliančiu didelį pavojų vien todėl, kad yra galimybė užtikrinti didesnę saugumą ir esama kitų gaminių, keliančių mažesnę pavojų.

20 straipsnis

Skubaus pasikeitimo informacija sistema

1. Jeigu rinkos priežiūros institucija imasi ar ketina imtis priemonės pagal 19 straipsnį ir mano, kad priežastys, dėl kurių ji ėmėsi tos priemonės, arba tos priemonės poveikis neapsiriboja jos valstybės narės teritorija, ji pagal šio straipsnio 4 dalį nedelsdama praneša apie tą priemonę Komisijai. Rinkos priežiūros institucija taip pat nedelsdama praneša Komisijai, jei tokia priemonė keičiama arba panaikinama.
2. Jei rimtą pavojų keliantis gaminyje buvo tiekta rinkai, rinkos priežiūros institucijos nedelsdamos praneša Komisijai apie visas savanoriškas priemones, kurių ėmėsi ir apie kurias ekonominės veiklos vykdytojas informavo rinkos priežiūros instituciją.
3. Pagal 1 ir 2 dalis pateikiama informacija apima visus turimus duomenis, visų pirma gaminiui identifikuoti būtinus duomenis, gaminio kilmę ir tiekimo grandinę, su gaminiu susijusį pavojų, taikomos nacionalinės priemonės pobūdį bei trukmę ir ekonominės veiklos vykdytojų taikomas savanoriškas priemones.
4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių tikslais naudojamosi Direktyvos 2001/95/EB 12 straipsnyje numatyta Skubaus pasikeitimo informacija sistema (toliau – RAPEX). Tos direktyvos 12 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys taikomos *mutatis mutandis*.
5. Komisija užtikrina ir palaiko RAPEX duomenų sąsają su informacine ir komunikacijos sistema, nurodyta 34 straipsnyje, kad būtų patikimai išvengta dvigubo duomenų įvedimo.

21 straipsnis

Sąjungos gaminių bandymų įstaigos

1. Sąjungos gaminių bandymų įstaigų tikslas – prisidėti prie laboratorijų pajėgumų stiprinimo, taip pat užtikrinti bandymų patikimumą ir nuoseklumą rinkos priežiūros tikslais visoje Sąjungoje.
2. 1 dalies tikslais Komisija gali paskirti valstybės narės viešąją gaminių bandymų įstaigą kaip Sąjungos gaminių bandymų įstaigą konkrečioms gaminių kategorijoms arba konkrečiam pavojui, susijusiam su gaminių kategorija.

Komisija taip pat gali vieną iš savo gaminių bandymų įstaigų paskirti Sąjungos gaminių bandymų įstaiga konkrečioms gaminių kategorijoms arba konkrečiam su gaminių kategorija ar grupe susijusiam pavojui, ar gaminiams, kurių bandymams pajėgumų trūksta arba jų nepakanka.

3. Sąjungos gaminių bandymų įstaigos turi būti akredituotos laikantis Reglamento (EB) Nr. 765/2008.
4. Sąjungos gaminių bandymų įstaigų paskyrimas nedaro poveikio rinkos priežiūros institucijų, tinklo ir Komisijos laisvai pasirinkti bandymų įstaigas savo vykdomos veiklos tikslais.
5. Paskirtosios Sąjungos gaminių bandymų įstaigos savo paslaugas teikia tik rinkos priežiūros institucijoms, tinklui, Komisijai ir kitiems vyriausybiniais arba tarpvyriausybiniais subjektams.

6. Sąjungos gaminių bandymų įstaigos pagal savo kompetenciją vykdo šią veiklą:
 - a) atlieka gaminių bandymus rinkos priežiūros įstaigų, tinklo arba Komisijos prašymu;
 - b) teikia nepriklausomas technines ar mokslines konsultacijas tinklo prašymu;
 - c) kuria naujus analizės būdus ir metodus.
7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodyta veikla atlyginama ir ją gali finansuoti Sąjunga pagal 36 straipsnio 2 dalį.
8. Sąjungos gaminių bandymų įstaigos gali gauti Sąjungos finansavimą pagal 36 straipsnio 2 dalį, siekiant padidinti jų bandymų pajėgumus arba sukurti naujus bandymų pajėgumus konkrečioms gaminių kategorijoms arba konkretiems pavojams, susijusiems su gaminių, kurių bandymų pajėgumas nenurodytas arba jis yra nepakankamas, kategorija.
9. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma Sąjungos gaminių bandymų įstaigų paskyrimo tvarka. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 43 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

VI SKYRIUS

TARPVALSTYBINĖ SAVITARPIO PAGALBA

22 straipsnis

Savitarpio pagalba

1. Valstybių narių rinkos priežiūros institucijos tarpusavyje ir rinkos priežiūros institucijos, Komisija ir atitinkamos Sąjungos agentūros veiksmingai bendradarbiauja ir keičiasi informacija.
2. Kai rinkos priežiūros institucija negali užbaigti savo tyrimo dėl to, kad neturi prieigos prie tam tikros informacijos, nepaisant to, kad ji dėjo visas tinkamas pastangas, kad gautų tą informaciją, ji gali pateikti motyvuotą prašymą kitos valstybės narės rinkos priežiūros institucijai, kurioje galima užtikrinti galimybę susipažinti su šia informacija. Šiuo atveju prašomoji institucija nedelsdama ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 30 dienų pateikia prašančiajai institucijai visą informaciją, kurią prašomoji institucija laiko svarbia, kad būtų galima nustatyti, ar gaminys atitinka reikalavimus.
3. Prašomoji institucija atlieka tinkamus tyrimus arba imasi kitų prašomai informacijai surinkti tinkamų priemonių. Prireikus tie tyrimai atliekami padedant kitoms rinkos priežiūros institucijoms.
4. Prašančioji institucija išlieka atsakinga už savo pradėtą tyrimą, nebent prašomoji institucija sutiktų perimti atsakomybę.
5. Tinkamai pagrįstais atvejais prašomoji institucija gali atsisakyti patenkinti prašymą pateikti informaciją pagal 2 dalį, kai:
 - a) prašančioji institucija nepakankamai pagrindė, kad prašoma informacija yra būtina neatitiktčiai nustatyti;
 - b) prašomoji institucija pateikia pagrįstų priežasčių, kad prašymo vykdymas iš esmės trukdytų vykdyti jos pačios veiklą.

23 straipsnis

Prašymai dėl vykdymo užtikrinimo priemonių

1. Jei siekiant pašalinti gaminio neatitiktį reikia imtis priemonių kitos valstybės narės jurisdikcijoje ir jei tokios priemonės nėra taikomos vykdant 16 straipsnio 7 dalies reikalavimus, prašančioji institucija gali tos kitos valstybės narės prašomajai institucijai pateikti tinkamai pagrįstą prašymą dėl vykdymo užtikrinimo priemonių taikymo.
2. Prašomoji institucija, naudodamasi jai pagal šį reglamentą suteiktais įgaliojimais nedelsdama imasi visų tinkamų ir būtinų vykdymo užtikrinimo priemonių, kad pašalintų neatitikties atvejį, vykdydama 14 straipsnyje nustatytus įgaliojimus ir visus papildomus pagal nacionalinę teisę jai suteiktus įgaliojimus.

3. Prašomoji institucija informuoja prašančiąją instituciją apie 2 dalyje nurodytas priemones, kurių imtasi ar ketinama imtis.

Prašomoji institucija gali atsisakyti patenkinti prašymą dėl vykdymo užtikrinimo priemonių esant bet kuriai iš šių situacijų:

- a) prašomoji institucija padaro išvadą, kad prašančioji institucija nepateikė pakankamai informacijos;
- b) prašomoji institucija mano, kad prašymas prieštarauja Sąjungos derinamiesiems teisės aktams;
- c) prašomoji institucija pateikia pagrįstų priežasčių, kad prašymo vykdymas iš esmės trukdytų vykdyti jos pačios veiklą.

24 straipsnis

Savitarpio pagalbos prašymų nagrinėjimo procedūra

1. Prieš pateikdama prašymą pagal 22 arba 23 straipsnį prašančioji institucija stengiasi pati atlikti visus pagrįstus galimus tyrimus.

2. Pateikdama tokį prašymą pagal 22 arba 23 straipsnį, prašančioji institucija pateikia visą turimą informaciją, įskaitant bet kokius įrodymus, kuriuos galima gauti tik prašančiosios institucijos valstybėje narėje, kad prašomoji institucija galėtų patenkinti prašymą.

3. Prašymai pagal 22 ir 23 straipsnius teikiami ir visi su jais susiję pranešimai perduodami naudojant standartines elektronines formas per informacinę ir komunikacijos sistemą, nurodytą 34 straipsnyje.

4. Pranešimai perduodami tiesiogiai tarp dalyvaujančių rinkos priežiūros institucijų arba per atitinkamų valstybių narių bendrą ryšių palaikymo tarnybą.

5. Dėl kalbų, vartojamų rengiant prašymus pagal 22 ir 23 straipsnius ir teikiant su jais susijusius pranešimus, susitaria atitinkamos rinkos priežiūros institucijos.

6. Jei atitinkamoms rinkos priežiūros institucijoms nepavyksta susitarti dėl vartojamų kalbų, prašymai pagal 22 ir 23 straipsnius siunčiami oficialiąja prašančiosios institucijos valstybės narės kalba, o atsakymai į tokius prašymus siunčiami oficialiąja prašomosios institucijos valstybės narės kalba. Tokiu atveju prašančioji institucija ir prašomoji institucija užtikrina gautų prašymų, atsakymų arba kitų dokumentų, kuriuos jos gauna iš viena kitos, vertimą.

7. Informacinė ir komunikacijos sistema, nurodyta 34 straipsnyje, teikia struktūrinę informaciją apie savitarpio pagalbos bylas atitinkamoms bendroms ryšių palaikymo tarnyboms. Naudodamos šią informaciją, bendros ryšių palaikymo tarnybos teikia visą paramą, kuri reikalinga, kad būtų lengviau gauti pagalbą.

VII SKYRIUS

Į SAJUNGOS RINKĄ PATENKANTYS GAMINIAI

25 straipsnis

Į Sąjungos rinką patenkančių gaminių kontrolė

1. Valstybės narės paskiria muitines, vieną arba daugiau rinkos priežiūros institucijų arba bet kurią kitą instituciją savo teritorijoje institucijomis, atsakingomis už gaminių, patenkančių į Sąjungos rinką, kontrolę.

Kiekviena valstybė narė per informacinę ir komunikacijos sistemą, nurodytą 34 straipsnyje, praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie institucijas, paskirtas pagal pirmą pastraipą, ir jų kompetencijos sritis.

2. Pagal 1 dalį paskirtos institucijos turi turėti reikiamus išgaliojimus ir išteklius, kad galėtų tinkamai atlikti toje dalyje nurodytas užduotis.

3. Gaminius, kuriems taikomi Sąjungos teisės aktai ir kuriems turėtų būti taikoma muitinės išleidimo į laisvą apyvartą procedūra, tikrina pagal šio straipsnio 1 dalį paskirtos institucijos. Jos atlieką tą kontrolę, remdamosi rizikos analize pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 46 ir 47 straipsnius ir prirėkus laikydamosi rizikos vertinimu pagrįsto požiūrio, kaip nustatyta šio reglamento 11 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje.

4. Su pavojumi susijusia informacija tarpusavyje keičiasi:
- pagal šio straipsnio 1 dalį paskirtos institucijos, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 47 straipsnio 2 dalyje ir
 - muitinės pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 46 straipsnio 5 dalį.

Jeigu pirmajame įvežimo punkte muitinės turi pagrindo manyti, kad gaminiai, kuriems taikomi Sąjungos teisės aktai ir kurie yra laikinai saugomi arba kuriems taikoma kita nei išleidimo į laisvą apyvartą muitinės procedūra, neatitinka taikytinų Sąjungos teisės aktų ar kelia pavojų, jos perduoda visą susijusią informaciją kompetentingai paskirties šalies muitinės įstaigai.

5. Kai nustatytas didesnis neatitikties pavojus, rinkos priežiūros institucijos pateikia pagal 1 dalį paskirtoms institucijoms informaciją apie gaminių kategorijas ar ekonominės veiklos vykdytojų tapatybę.

6. Ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 31 d. valstybės narės pateikia Komisijai išsamius statistinius duomenis, susijusius su pagal 1 dalį paskirtų institucijų atlikta gaminių, kuriems taikomi Sąjungos teisės aktai, kontrole per praėjusius kalendorinius metus. Statistiniai duomenys apima intervencinių priemonių, kurių imtasi tokių gaminių kontrolės srityje dėl gaminių saugos ir reikalavimų laikymosi, skaičių.

Ne vėliau kaip kiekvienų metų birželio 30 d. Komisija parengia ataskaitą, kurioje nurodoma valstybių narių pateikta praėjusių kalendorinių metų informacija ir pateiktų duomenų analizė. Ataskaita skelbiama informacinėje ir komunikacijos sistemoje, nurodytoje 34 straipsnyje.

7. Jei Komisija sužino, kad iš trečiosios valstybės importuoti gaminiai, kuriems taikomi Sąjungos teisės aktai, kelia rimtą pavojų, ji rekomenduoja atitinkamai valstybei narei imtis tinkamų rinkos priežiūros priemonių.

8. Siekdamą užtikrinti nuoseklų Sąjungos teisės įgyvendinimą, sustiprinti į Sąjungos rinką patenkančių gaminių kontrolę ir užtikrinti veiksmingą ir vienodą tokios kontrolės lygį Komisija, pasikonsultavusi su tinklo atstovais, gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustato kriterijus ir patikrinimų metodus remdamasi Sąjungos lygmens bendrąja rizikos analize. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 43 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose išsamiai nustatomi duomenys, kurie turi būti pateikti pagal šio straipsnio 6 dalį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 43 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

26 straipsnis

Išleidimo į laisvą apyvartą sustabdymas

1. Pagal 25 straipsnio 1 dalį paskirtos institucijos sustabdo gaminio išleidimą į laisvą apyvartą, jeigu atliekant kontrolę pagal 25 straipsnio 3 dalį nustatoma, kad:

- prie gaminio nepridėti dokumentai, kuriuos būtina pateikti pagal jam taikomą Sąjungos teisę arba esama pagrįstų abejonių dėl tokių dokumentų autentiškumo, tikslumo ar išsamumo;
- gaminys nepažymėtas ar nepaženklintas pagal jam taikomą Sąjungos teisę;
- ant gaminio yra CE ženklas arba kitas pagal jam taikomą Sąjungos teisę būtinas ženklas, tačiau tas ženklas pritvirtintas netinkamai ar klaidinančiai;
- ekonominės veiklos vykdytojo, kuriam pavestos užduotys, susijusios su gaminiais, kuriems taikomi tam tikri Sąjungos derinamieji teisės aktai, pavadinimas, registruotas prekybinis pavadinimas arba registruotas prekių ženklas ir kontaktiniai duomenys, įskaitant pašto adresą, nėra nurodyti arba negali būti nustatyti pagal 4 straipsnio 4 dalį arba
- dėl bet kurios kitos priežasties, kai yra pagrindo manyti, kad gaminys neatitinka Sąjungos teisės, arba kad jis kelia rimtą pavojų sveikatai, saugai, aplinkai ar bet kuriam kitam 1 straipsnyje nurodytam viešajam interesui.

2. Pagal 25 straipsnio 1 dalį paskirtos institucijos nedelsdamos praneša rinkos priežiūros institucijoms apie bet kokį šio straipsnio 1 dalyje nurodytą išleidimo į laisvą apyvartą sustabdymą.

3. Jeigu rinkos priežiūros institucijos turi pagrįstų priežasčių manyti, kad gaminys neatitinka jam taikomos Sąjungos teisės arba kelia rimtą pavojų, jos paprašo pagal 25 straipsnio 1 dalį paskirtų institucijų sustabdyti jo išleidimo į laisvą apyvartą procesą.
4. Pranešimai pagal šio straipsnio 2 dalį ir prašymai pagal 3 dalį pateikiami naudojantis informacine ir komunikacijos sistema, nurodyta 34 straipsnyje, įskaitant šios sistemos ir muitinės naudojamų sistemų elektroninių sąsajų panaudojimą, kai jos yra prieinamos.

27 straipsnis

Išleidimas į laisvą apyvartą

Tais atvejais, kai pagal 26 straipsnį buvo sustabdytas gaminio išleidimas į laisvą apyvartą, tas gaminys išleidžiamas į laisvą apyvartą, jei visi kiti su tokiu išleidimu susiję reikalavimai ir formalumai įvykdyti ir tenkinama viena iš šių sąlygų:

- a) per keturias darbo dienas nuo sustabdymo rinkos priežiūros institucijos nepaprašė pagal 25 straipsnio 1 dalį paskirtų institucijų tęsti sustabdymą;
- b) rinkos priežiūros institucijos informavo pagal 25 straipsnio 1 dalį paskirtas institucijas apie sutikimą išleisti į laisvą apyvartą.

Išleidimas į laisvą apyvartą nelaikomas Sąjungos teisės atitikties įrodymu.

28 straipsnis

Atsisakymas išleisti į laisvą apyvartą

1. Jeigu rinkos priežiūros institucijos padaro išvadą, kad gaminys kelia rimtą pavojų, jos imasi priemonių, kad uždraustų pateikti gaminį rinkai, ir nurodo pagal 25 straipsnio 1 dalį paskirtoms institucijoms jo neišleisti į laisvą apyvartą. Jos taip pat nurodo šioms institucijoms į muitinės duomenų tvarkymo sistemą ir prireikus į prie gaminio pridėdamą komercinę sąskaitą faktūrą ir visus kitus susijusius pridėdamus dokumentus įtraukti šį pranešimą:

„Pavojingas gaminys: išleisti į laisvą apyvartą draudžiama: Reglamentas (ES) 2019/1020“;

Rinkos priežiūros institucijos nedelsdamos įveda tą informaciją į 34 straipsnyje nurodytą informacinę ir komunikacijos sistemą.

2. Jeigu rinkos priežiūros institucijos padaro išvadą, kad gaminio negalima pateikti rinkai, nes jis neatitinka jam taikomos Sąjungos teisės, jos imasi priemonių, kad uždraustų pateikti gaminį rinkai, ir nurodo pagal 25 straipsnio 1 dalį paskirtoms institucijoms jo neišleisti į laisvą apyvartą. Jos taip pat nurodo šioms institucijoms į muitinės duomenų tvarkymo sistemą ir prireikus į prie gaminio pridėdamą komercinę sąskaitą faktūrą ir visus kitus susijusius pridėdamus dokumentus įtraukti šį pranešimą:

„Pavojingas gaminys: išleisti į laisvą apyvartą draudžiama (Reglamentas (ES) 2019/1020)“.

Rinkos priežiūros institucijos nedelsdamos įveda šią informaciją į informacinę ir komunikacijos sistemą, nurodytą 34 straipsnyje.

3. Jeigu 1 arba 2 dalyje nurodytas gaminys vėliau deklaruojamas kitai nei išleidimo į laisvą apyvartą muitinės procedūrai ir jeigu rinkos priežiūros institucijos tam neprieštarauja, 1 arba 2 dalyje nurodytas pranešimas tokiomis pačiomis sąlygomis kaip nustatyta 1 arba 2 dalyje įtraukiamas ir į tai procedūrai naudojamus dokumentus.

4. Pagal 25 straipsnio 1 dalį paskirtos institucijos gali sunaikinti arba kitaip padaryti nenaudojamą pavojų galutinių naudotojų sveikatai arba saugai keliantį gaminį, kai atitinkama institucija mano, kad tai būtina ir proporcinga. Tokios priemonės išlaidas padengia fizinis ar juridinis asmuo, deklaruavęs gaminį išleisti į laisvą apyvartą.

Atitinkamai taikomi Reglamento (ES) Nr. 952/2013 197 ir 198 straipsniai.

VIII SKYRIUS

KOORDINUOTAS VYKDYMO UŽTIKRINIMAS IR TARPTAUTINIS BENDRADARBIAVIMAS

29 straipsnis

Sąjungos gaminių atitikties tinklas

1. Sukuriamas Sąjungos gaminių atitikties tinklas (toliau – tinklas).
2. Tinklo paskirtis – sudaryti sąlygas valstybių narių vykdymo užtikrinimo institucijų ir Komisijos struktūriniam koordinavimui ir bendradarbiavimui ir suderinti rinkos priežiūros praktiką Sąjungoje, kad rinkos priežiūra taptų efektyvesnė.

30 straipsnis

Tinklo sudėtis ir veikimas

1. Tinklą sudaro kiekvienos valstybės narės atstovai, įskaitant kiekvienos 10 straipsnyje nurodytą bendrų ryšių palaikymo tarnybos atstovą ir neprivalomą nacionalinį ekspertą, administracinio bendradarbiavimo grupių pirmininkai ir Komisijos atstovai.
2. Sąjungos derinamiesiems teisės aktams vienodai taikyti įsteigiamos atskiros arba jungtinės administracinio bendradarbiavimo grupės. Administracinio bendradarbiavimo grupes sudaro nacionalinės rinkos priežiūros institucijos ir, jei tinkama, bendrų ryšių palaikymo tarnybų atstovai.

Administracinio bendradarbiavimo grupių posėdžiai yra skirti tik rinkos priežiūros institucijų atstovams ir Komisijai.

Suinteresuotieji subjektai, pvz., organizacijos, Sąjungos lygmeniu atstovaujančios pramonės sektoriaus, mažųjų ir vidutinių įmonių (toliau – MVĮ), vartotojų, bandymų laboratorijų, standartizacijos ir atitikties vertinimo įstaigų interesams, gali būti pakviestos dalyvauti administracinio bendradarbiavimo grupių posėdžiuose, priklausomai nuo aptariamo klausimo.

3. Komisija remia ir skatina rinkos priežiūros institucijų bendradarbiavimą per tinklą ir dalyvauja tinklo, jo pogrupių ir administracinio bendradarbiavimo grupių posėdžiuose.
4. Tinklas posėdžiauja reguliariai ir, prireikus, Komisijai arba valstybei narei pateikus pagrįstą prašymą.
5. Tinklas gali steigti nuolatinius arba laikinus pogrupius, sprendžiančius konkrečius klausimus ir užduotis.
6. Tinklas gali kviesti ekspertus ir kitas trečiąsias šalis, įskaitant organizacijas, Sąjungos lygmeniu atstovaujančias pramonės sektoriaus, MVĮ, vartotojų, bandymų laboratorijų, standartizacijos ir atitikties vertinimo įstaigų interesams, dalyvauti posėdžiuose stebėtojų teisėmis arba teikti rašytines pastabas.
7. Tinklas deda visas pastangas, kad būtų pasiektas sutarimas. Tinklo priimti sprendimai yra teisiškai neprivalomos rekomendacijos.
8. Tinklas nustato savo darbo tvarkos taisykles.

31 straipsnis

Tinklo vaidmuo ir užduotys

1. Vykdydamas 2 dalyje nustatytas užduotis, tinklas nagrinėja bendrus rinkos priežiūros horizontaluosius klausimus, siekdamas palengvinti bendrų ryšių palaikymo tarnybų ir Komisijos bendradarbiavimą.
2. Tinklo užduotys yra šios:
 - a) rengti, tvirtinti ir stebėti savo darbo programos įgyvendinimą;
 - b) padėti nustatyti bendrų rinkos priežiūros veiksmų prioritetus ir keisti informacija tarp sektorių apie gaminių vertinimus, įskaitant rizikos vertinimą, bandymų metodus ir rezultatus, naujausią mokslo pažangą ir naujas technologijas, naujai atsirandantį pavojų ir kitus su kontrolės veikla susijusius aspektus, taip pat apie nacionalinių rinkos priežiūros strategijų ir veiklos įgyvendinimą;

- c) koordinuoti administracinio bendradarbiavimo grupes ir jų veiklą;
- d) organizuoti tarpsektorinius bendrus rinkos priežiūros ir bandymų projektus ir nustatyti jų prioritetus;
- e) keistis ekspertinėmis žiniomis ir geriausia praktika, visų pirma susijusia su nacionalinių rinkos priežiūros strategijų įgyvendinimu;
- f) padėti organizuoti mokymų programas ir personalo mainus;
- g) bendradarbiaujant su Komisija organizuoti informavimo kampanijas ir rinkos priežiūros institucijų savanoriško tarpusavio vizito programas;
- h) aptarti klausimus, kylančius dėl tarpvalstybinių savitarpio pagalbos mechanizmų;
- i) padėti rengti gaires, siekiant užtikrinti veiksmingą ir vienodą šio reglamento taikymą;
- j) siūlyti finansuoti 36 straipsnyje numatytą veiklą;
- k) prisidėti prie valstybių narių rinkos priežiūros administracinės praktikos vienodinimo;
- l) konsultuoti Komisiją ir jai padėti su tolesniu RAPEX sistemos ir informacinės ir komunikacijos sistemos, nurodytos 34 straipsnyje, vystymu susijusiais klausimais;
- m) skatinti rinkos priežiūros institucijas ir už kontrolę prie Sąjungos išorės sienų atsakingas institucijas bendradarbiauti ir keistis ekspertine informacija bei geriausia praktika;
- n) skatinti ir sudaryti palankesnes sąlygas bendradarbiauti su kitais atitinkamais tinklais ir grupėmis, siekiant išnagrinėti naujų technologijų naudojimo galimybes, skirtas rinkos priežiūrai ir gaminių atsekamumui;
- o) reguliariai vertinti nacionalines rinkos priežiūros strategijas; pirmasis toks vertinimas atliekamas ne vėliau kaip 2024 m. liepos 16 d.;
- p) imtis bet kokių kitų klausimų, susijusių su veikla, kuri priskiriama tinklo kompetencijai, siekiant prisidėti prie veiksmingo rinkos priežiūros veikimo Sąjungoje.

32 straipsnis

Administracinio bendradarbiavimo grupių vaidmuo ir užduotys

1. Vykdydamos 2 dalyje nustatytas užduotis, administracinio bendradarbiavimo grupės nagrinėja konkrečius su rinkos priežiūra ir sektoriais susijusius klausimus.
2. Administracinio bendradarbiavimo grupės vykdo šias užduotis:
 - a) palengvina vienodą Sąjungos derinamųjų teisės aktų taikymą jų kompetencijos srityje, siekiant visoje vidaus rinkoje padidinti rinkos priežiūros veiksmingumą;
 - b) skatina nacionalinių rinkos priežiūros institucijų ir tinklo komunikaciją ir didina rinkos priežiūros institucijų tarpusavio pasitikėjimą;
 - c) nustato ir koordinuoja bendrus projektus, pavyzdžiui, tarpvalstybinės rinkos priežiūros veiklą;
 - d) plėtoja bendrą veiksmingos rinkos priežiūros praktiką ir metodus;
 - e) informuoja viena kitą apie nacionalinius rinkos priežiūros metodus bei veiklą ir plėtoja bei skatina geriausių praktiką;
 - f) nustato bendro intereso klausimus, susijusius su rinkos priežiūra, ir pasiūlyti taikyti bendrus metodus;
 - g) sudaro palankias sąlygas sektoriams pritaikyti gaminių vertinimams, įskaitant rizikos vertinimą, tyrimų metodus ir rezultatus, naujausią mokslo pažangą ir kitus su kontrolės veikla susijusius aspektus.

33 straipsnis

Komisijos vaidmuo ir užduotys

Komisijos užduotys:

- a) padėti tinklui, jo pogrupiams ir administracinio bendradarbiavimo grupėms per vykdomąją sekretoriatą, kuris teikia techninę ir logistinę paramą;
- b) turėti ir pateikti bendroms ryšių palaikymo tarnyboms ir administracinio bendradarbiavimo grupių pirmininkams atnaujintą administracinio bendradarbiavimo grupių pirmininkų sąrašą, įskaitant jų kontaktinę informaciją;

- c) padėti tinklui rengti ir stebėti jo darbo programą;
- d) remti gaminių kontaktinių centrų, kuriems valstybės narės pavedė pareigas, susijusias su Sąjungos derinamaisiais teisės aktais, veikimą;
- e) konsultuojantis su tinklu, nustatyti papildomų bandymų pajėgumų poreikį ir tuo tikslu siūlyti sprendimus pagal 21 straipsnį;
- f) taikyti 35 straipsnyje nurodytas tarptautinio bendradarbiavimo priemones;
- g) teikti paramą, kad būtų įsteigtos atskiros arba jungtinės administracinio bendradarbiavimo grupės;
- h) plėtoti ir prižiūrėti informacinę ir komunikacijos sistemą, nurodytą 34 straipsnyje, įskaitant 34 straipsnio 7 dalyje nurodytą sąsają ir sąsają su nacionalinių rinkos priežiūros institucijų duomenų bazėmis ir per tą sistemą teikti informaciją visuomenei;
- i) padėti tinklui atlikti parengiamuosius ar pagalbinius darbus, atliekamus įgyvendinant rinkos priežiūros veiklą, susijusią su Sąjungos derinamųjų teisės aktų taikymu, pavyzdžiui: tyrimus, programas, vertinimus, lyginamuosius tyrimus, tarpusavio bendrus vizitus ir vizito programas, darbuotojų mainus, mokslo tiriamuosius darbus, laboratorinius darbus, tyrimų kokybės tikrinimą, tarplaboratorinius tyrimus ir atitikties vertinimo darbus;
- j) rengti ir padėti įgyvendinti Sąjungos rinkos priežiūros kampanijas ir panašaus pobūdžio veiklą;
- k) rengti bendrus rinkos priežiūros ir bandymų projektus ir bendras mokymo programas, palengvinti rinkos priežiūros institucijų darbuotojų mainus ir, kai tinkama, darbuotojų mainus su trečiųjų valstybių rinkos priežiūros institucijomis arba tarptautinėmis organizacijomis, ir organizuoti informavimo kampanijas ir rinkos priežiūros institucijų savanoriško tarpusavio vizito programas;
- l) vykdyti veiklą pagal techninės pagalbos programas, bendradarbiauti su trečiosiomis valstybėmis ir skatinti bei stiprinti Sąjungos rinkos priežiūros politiką bei sistemas tarp suinteresuotųjų šalių Sąjungos ir tarptautiniu lygmeniu;
- m) sudaryti palankias sąlygas teikti technines ar mokslines ekspertines žinias, kad būtų vykdomas rinkos priežiūros administracinis bendradarbiavimas;
- n) tinklo prašymu ar savo iniciatyva, nagrinėti visus klausimus, susijusius su šio reglamento taikymu, ir skelbti gaires, rekomendacijas ir geriausią praktiką, kad paskatintų šį reglamentą taikyti nuosekliai.

34 straipsnis

Informacinė ir komunikacijos sistema

1. Komisija toliau plėtoja ir prižiūri informacinę ir komunikacijos sistemą, kurios paskirtis – struktūruotai rinkti, tvarkyti ir saugoti informaciją, susijusią su Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimo klausimais, siekiant užtikrinti, kad valstybės narės geriau dalytųsi duomenimis, taip pat ir ryšium su prašymais pateikti informaciją, pateikiant išsamią rinkos priežiūros veiklos, rezultatų ir tendencijų apžvalgą. Prieigą prie tos sistemos turi Komisija, rinkos priežiūros institucijos, bendros ryšių palaikymo tarnybos ir pagal 25 straipsnio 1 dalį paskirtos institucijos. Komisija sukuria ir prižiūri šios sistemos viešojo naudotojo sąsają, per kurią galutiniams naudotojams pateikiama pagrindinė informacija apie rinkos priežiūros veiklą.
2. Komisija toliau plėtoja ir palaiko elektronines sąsajas tarp 1 dalyje nurodytos sistemos ir nacionalinių rinkos priežiūros sistemų.
3. Bendros ryšių palaikymo tarnybos į informacinę ir komunikacijos sistemą įveda šią informaciją:
 - a) savo valstybės narės rinkos priežiūros institucijų pavadinimą ir tų institucijų kompetencijos sritis pagal 10 straipsnio 2 dalį;
 - b) pagal 25 straipsnio 1 dalį paskirtų institucijų pavadinimą;
 - c) valstybės narės pagal 13 straipsnį parengtą nacionalinę rinkos priežiūros strategiją ir rinkos priežiūros strategijos peržiūros ir vertinimo rezultatus.

4. Rinkos priežiūros institucijos į informacinę ir komunikacijos sistemą dėl rinkai tiekiamų gaminių, dėl kurių buvo atlikta išsami atitikties patikra, nedarant poveikio Direktyvos 2001/95/EB 12 straipsniui ir šio reglamento 20 straipsniui, ir, kai taikytina, dėl į Sąjungos rinką patenkančių produktų, kurių išleidimo į laisvą apyvartą procesas sustabdytas pagal šio reglamento 26 straipsnį, įveda šią informaciją apie:

- a) priemonės, kurių ėmėsi ta rinkos priežiūros institucija pagal 16 straipsnio 5 dalį;
- b) jų atliktų bandymų ataskaitas;
- c) ekonominės veiklos vykdytojų taikomus taisomuosius veiksmus;
- d) turimus pranešimus apie sužalojimus, kuriuos sukėlė atitinkamas gaminys;
- e) visus valstybių narių pareikštus prieštaravimus pagal taikytiną apsaugos procedūrą, nustatytą gaminiui taikomuose Sąjungos derinamuosiuose teisės aktuose, ir visus tolesnius veiksmus;
- f) jei turima informacijos, atvejus, kai igalio tieji atstovai nesilaikė 5 straipsnio 2 dalies;
- g) jei turima informacijos, atvejus, kai gamintojai nesilaikė 5 straipsnio 1 dalies.

5. Kai rinkos priežiūros institucijos mano, kad tai naudinga, jos gali į informacinę ir komunikacijos sistemą įvesti bet kokią papildomą informaciją, susijusią su jų atliekamomis patikromis ir jų pačių arba jų prašymu atliktų bandymų rezultatais.

6. Kai svarbu Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimo reikmėms ir siekiant sumažinti pavojų, muitinės paima iš nacionalinių muitinės sistemų informaciją, susijusią su gaminiais, kuriems taikoma muitinės išleidimo į laisvą apyvartą procedūra, susijusi su Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimu, ir ją perduoda į informacinę ir komunikacijos sistemą.

7. Komisija sukuria elektroninę sąsają, kad būtų galima perduoti duomenis tarp nacionalinių muitinės sistemų ir informacinės ir komunikacijos sistemos. Ši sąsaja įdiegiama per ketverius metus nuo atitinkamo 8 dalyje nurodyto įgyvendinimo akto priėmimo dienos.

8. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustatoma šio straipsnio 1–7 dalių išsami įgyvendinimo tvarka, visų pirma, dėl duomenų tvarkymo, kuri turi būti taikoma pagal šio straipsnio 1 dalį surinktiems duomenims, ir apibrėžiami duomenys, kurie turi būti perduodami pagal šio straipsnio 6 ir 7 dalis. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 43 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

35 straipsnis

Tarptautinis bendradarbiavimas

1. Siekdama pagerinti rinkos priežiūros veiksmingumą Sąjungoje, Komisija gali bendradarbiauti su trečiųjų valstybių reguliavimo institucijomis ar tarptautinėmis organizacijomis ir keistis su jomis su rinkos priežiūra susijusia informacija pagal Sąjungos su trečiosiomis valstybėmis ar tarptautinėmis organizacijomis sudarytus susitarimus. Visi tokie susitarimai grindžiami abipusiškumo principu, į juos įtraukiamos konfidencialumo nuostatos, atitinkančios Sąjungoje taikomas nuostatas, ir užtikrinama, kad bet koks keitimasis informacija atitiktų taikytiną Sąjungos teisę.

2. Bendradarbiavimas arba keitimasis informacija gali būti susijęs, *inter alia*, su:

- a) naudojamais rizikos vertinimo metodais ir gaminių bandymo rezultatais;
- b) koordinuotu gaminių atšaukimu ar kitais panašiais veiksmais;
- c) priemonėmis, kurių ėmėsi rinkos priežiūros institucijos pagal 16 straipsnį.

3. Komisija gali patvirtinti specialią su gaminiais susijusios prieš eksportą atliekamos kontrolės sistemą, kurią atlieka trečioji valstybė prieš pat jų eksportą į Sąjungą, kad patikrintų, ar tie gaminiai atitinka jiems taikomus Sąjungos derinamuosius teisės aktus, sistemą. Patvirtinimas gali būti suteiktas dėl vieno ar daugiau gaminių, vienos ar daugiau gaminių kategorijų arba tam tikrų gamintojų pagamintų gaminių ar gaminių kategorijų.

4. Komisija parengia ir tvarko tų gaminių ar jų kategorijų, kuriems buvo suteiktas patvirtinimas, kaip nurodyta 3 dalyje, sąrašą ir sudaro sąlygas visuomenei susipažinti su šiuo sąrašu.

5. Patvirtinimas pagal 3 dalį gali būti suteiktas trečiajai valstybei tik tada, kai įvykdytos šios sąlygos:
 - a) trečioji valstybė taiko veiksmingą gaminių, eksportuojamų į Sąjungą, atitikties patikrinimo sistemą ir toje trečiojoje valstybėje vykdoma kontrolė yra pakankamai veiksminga ir efektyvi, kad pakeistų importo kontrolę;
 - b) Sąjungoje ir prireikus trečiojoje valstybėje atlikti auditai rodo, kad į Sąjungą iš tos trečiosios valstybės eksportuojami gaminiai atitinka Sąjungos derinamuosiuose teisės aktuose nustatytus reikalavimus.
6. Kai suteikiamas toks patvirtinimas, tiems į Sąjungos rinką patenkantiems gaminiams arba gaminių kategorijoms, nurodytoms 3 dalyje, taikomas rizikos vertinimas apima suteiktus patvirtinimus.

Tačiau pagal 25 straipsnio 1 dalį paskirtos institucijos gali atlikti tokių į Sąjungos rinką patenkančių gaminių ar gaminių kategorijų kontrolę, be kita ko, siekdamos užtikrinti, kad prieš eksportuojant trečiosios valstybės atlikta kontrolė būtų galima veiksmingai nustatyti atitiktį Sąjungos derinamiesiems teisės aktams.
7. 3 dalyje nurodytame patvirtinime nurodoma trečiosios valstybės kompetentinga institucija, atsakinga už kontrolę, atliekamą prieš eksportą, ir ta kompetentinga institucija yra atsakinga už visus ryšius su Sąjunga.
8. 7 dalyje nurodyta kompetentinga institucija užtikrina, kad gaminiai būtų oficialiai patikrinti prieš jiems patenkant į Sąjungą.
9. Kai atlikus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą į Sąjungos rinką patenkančių gaminių kontrolę nustatomas reikšmingas reikalavimų nesilaikymas, rinkos priežiūros institucijos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai per informacinę ir komunikacijos sistemą, nurodytą 34 straipsnyje, ir priderina tokių gaminių kontrolės veiksmų lygį.
10. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais tvirtina kiekvieną specialiąją su gaminiiais susijusios prieš eksportą atliekamos kontrolės sistemą, kaip nurodyta šio straipsnio 3 dalyje. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 43 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
11. Komisija reguliariai stebi, ar patvirtinimas, suteiktas pagal šio straipsnio 3 dalį, veikia teisingai. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kad atšauktų tą patvirtinimą, jeigu nustatoma, kad į Sąjungos rinką patenkantys gaminiai dažnai neatitinka Sąjungos derinamųjų teisės aktų. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 43 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Komisija apie tai nedelsdama informuoja susijusią trečiąją valstybę.
12. Su gaminiiais susijusios prieš eksportą atliekamos kontrolės sistema vertinama pagal 42 straipsnio 4 dalį.

IX SKYRIUS

FINANSINĖS NUOSTATOS

36 straipsnis

Finansinė veikla

1. Sąjunga finansuoja 31 straipsnyje nurodytų tinklo užduočių vykdymą ir 12 straipsnyje nurodytų tarpusavio vertinimų atlikimą.
2. Sąjungos lėšomis gali būti finansuojama ši su šio reglamento taikymu susijusi veikla:
 - a) gaminių kontaktinių centrų veikimas;
 - b) 21 straipsnyje nurodytų Sąjungos gaminių bandymų įstaigų steigimas ir veikimas;
 - c) 35 straipsnyje nurodytų tarptautinio bendradarbiavimo priemonių plėtojimas;
 - d) pagalba rengiant ir atnaujinant rinkos priežiūros gaires;
 - e) techninių ar mokslinių ekspertinių žinių teikimas Komisijai siekiant padėti jai įgyvendinti rinkos priežiūros administracinį bendradarbiavimą;
 - f) 13 straipsnyje nurodytų nacionalinių rinkos priežiūros strategijų įgyvendinimas;
 - g) valstybių narių bei Sąjungos rinkos priežiūros kampanijos ir susijusi veikla, įskaitant išteklius ir įrangą, IT priemones ir mokymą;

- h) parengiamųjų ar pagalbinių darbų, atliekamų įgyvendinant rinkos priežiūros veiklą, susijusių su Sąjungos derinamųjų teisės aktų taikymu, pavyzdžiui tyrimų, programų, vertinimų, lyginamųjų tyrimų, tarpusavio bendrų vizitų ir vizito programų, darbuotojų mainų, mokslo tiriamųjų darbų, mokymų veiklos, laboratorinių tyrimų, tyrimų kokybės tikrinimo, tarplaboratorinių tyrimų ir atitikties vertinimo darbų, atlikimas;
- i) pagal techninės pagalbos programas vykdoma veikla, bendradarbiavimas su trečiosiomis valstybėmis ir Sąjungos rinkos priežiūros politikos bei sistemų skatinimas ir stiprinimas tarp suinteresuotųjų šalių Sąjungos ir tarptautiniu lygmeniu.
3. Sąjunga finansuoja 34 straipsnio 7 dalyje nurodytą elektroninę sąsają, įskaitant informacinės ir komunikacijos sistemos, nurodytos 34 straipsnyje, plėtrą, kad būtų sudarytos sąlygos jai gauti nacionalinių muitinės sistemų elektroninių duomenų automatinius srautus.
4. Sąjunga finansuoja 34 straipsnio 2 dalyje nurodytas elektronines sąsajas, kuriomis sudaromos sąlygos keistis duomenimis tarp informacinės ir komunikacijos sistemos, nurodytos 34 straipsnyje, ir nacionalinių rinkos priežiūros sistemų.
5. Sąjungos finansinė parama pagal šį reglamentą vykdomai veiklai skiriama tiesiogiai laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ⁽⁵²⁾ arba biudžeto vykdymo užduotis pavedant to reglamento 62 straipsnio 1 dalies c punkte išvardytiems subjektams.
6. Asignavimus šiame reglamente nurodytai veiklai kiekvienais metais nustato biudžeto valdymo institucija atsižvelgdama į galiojančioje finansinėje programoje nustatytas ribas.
7. Rinkos priežiūros veiklai finansuoti skirti asignavimai, kuriuos nustato biudžeto valdymo institucija, gali taip pat apimti išlaidas, susijusias su parengiamąja, stebėsenos, kontrolės, audito ir vertinimo veikla, būtina šiame reglamente nustatyti veiklai vykdyti ir jos tikslams pasiekti. Šios išlaidos apima sąnaudas, susijusias su tyrimų atlikimu, ekspertų susitikimų rengimu, informavimo ir komunikacijos veikla, įskaitant institucijų vykdomą informavimą apie Sąjungos politinius prioritetus tiek, kiek jie susiję su bendraisiais rinkos priežiūros veiklos tikslais, taip pat išlaidas, susijusias su informacinių technologijų tinklais, daugiausia dėmesio skiriant informacijos apdorojimui ir mainams, kartu su visomis kitomis techninės ir administracinės pagalbos išlaidomis, kurias patiria Komisija.

37 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija tinkamomis priemonėmis užtikrina, kad įgyvendinant pagal šį reglamentą finansuojamą veiklą Sąjungos finansiniai interesai būtų saugomi taikant prevencines kovas su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla priemonės, atliekant veiksmingus patikrinimus, ir, jei nustatoma pažeidimų – susigrąžinant nepagrįstai išmokėtas sumas ir prirėkus taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas administracines ir finansines sankcijas.
2. Komisijai arba jos atstovams ir Audito Rūmams suteikiami įgaliojimai atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, gavusių Sąjungos lėšų pagal šį reglamentą, dokumentų auditą ir inspektavimus vietoje.
3. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) gali, laikydamosi Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽⁵³⁾ ir Tarybos reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽⁵⁴⁾ nustatytų nuostatų ir procedūrų, atlikti tyrimus, įskaitant patikras ir inspektavimus vietoje, siekdama nustatyti, ar vykdant pagal šį reglamentą finansuojamą dotacijų susitarimą, dotacijos sprendimą ar sutartį, nebūta sukčiavimo, korupcijos ar kitos neteisėtos veiklos atvejų, darančių poveikį Sąjungos finansiniams interesams.

⁽⁵²⁾ 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

⁽⁵³⁾ 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų, kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽⁵⁴⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

4. Nedarant poveikio 1, 2 ir 3 dalims, į bendradarbiavimo susitarimus su trečiosiomis valstybėmis ir tarptautinėmis organizacijomis, sutartis, dotacijų susitarimus bei dotacijų sprendimus, sudaromus ir priimamus įgyvendinant šį reglamentą, įtraukiamos nuostatos, kuriomis Komisijai, Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai atlikti tokią auditą ir tyrimus, atsižvelgiant į jų atitinkamą kompetenciją.

X SKYRIUS

DALINIAI PAKEITIMAI

38 straipsnis

Direktyvos 2004/42/EB daliniai pakeitimai

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/42/EB ⁽⁵⁵⁾ 6 ir 7 straipsniai išbraukiami.

39 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 765/2008 daliniai pakeitimai

1. Reglamentas (EB) Nr. 765/2008 iš dalies keičiamas taip:

1) pavadinimas pakeičiamas taip:

„2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis akreditavimo reikalavimus ir panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 339/93“;

2) 1 straipsnio 2 ir 3 dalys išbraukiamos;

3) 2 straipsnio 1, 2, 14, 15, 17, 18 ir 19 punktai išbraukiami;

4) III skyrius, susidedantis iš 15–29 straipsnių, išbraukiamas;

5) 32 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) c punktas pakeičiamas taip:

„c) dalyvavimą rengiant ir atnaujinant gaires akreditavimo, pranešimo Komisijai apie atitikties vertinimo įstaigas ir atitikties vertinimo srityse;“;

b) d ir e punktai išbraukiami;

c) f ir g punktai pakeičiami taip:

„f) parengiamąjį arba pagalbinių darbų, atliekamą įgyvendinant atitikties vertinimo, metrologijos ir akreditavimo veiklą, susijusią su Bendrijos teisės aktų įgyvendinimu, pavyzdžiui, tyrimus, programas, vertinimą, gaires, lyginamąją analizę, bendrus vizitus, mokslo tiriamuosius darbus, duomenų bazių kūrimą ir priežiūrą, mokymą, laboratorinius darbus, gebėjimų tikrinimą, tarplaboratorinius tyrimus ir atitikties vertinimo darbus;

g) veiklą, vykdomą pagal techninės pagalbos programas, bendradarbiauti su trečiosiomis valstybėmis ir skatinti bei stiprinti Europos atitikties vertinimo ir akreditavimo politiką bei sistemas tarp suinteresuotųjų šalių Bendrijoje ir tarptautiniu lygmeniu.“

2. Nuorodos į išbrauktą Reglamento (EB) Nr. 765/2008 nuostatą laikomos nuorodomis į atitinkamas šio reglamento nuostatas ir skaitomos pagal šio reglamento III priede pateiktą atitikties lentelę.

40 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 305/2011 daliniai pakeitimai

Reglamento (ES) Nr. 305/2011 56 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Jeigu vienos valstybės narės rinkos priežiūros institucijos turi pakankamą pagrindą manyti, kad statybos produktas, kuriam taikomas darnusis standartas arba dėl kurio buvo išduotas Europos techninis įvertinimas, neatitinka deklaruotų eksploatacinių savybių ir dėl jo kyla pavojus, kad nebus įvykdyti esminiai statinių reikalavimai, kuriems taikomas šis reglamentas, jos atlieka atitinkamo produkto vertinimą pagal atitinkamus šiame reglamente nustatytus reikalavimus. Atitinkami ekonominės veiklos vykdytojai, kiek tai yra būtina, bendradarbiauja su rinkos priežiūros institucijomis.“

⁽⁵⁵⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/42/EB dėl lakiųjų organinių junginių, susidarancčių naudojant organinius tirpiklius tam tikruose dažuose, lakuose ir transporto priemonių pakartotinės apdailos produktuose, išmetamų kiekių ribojimo ir iš dalies keičianti Direktyvą 1999/13/EB (OL L 143, 2004 4 30, p. 87).

XI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

41 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus šio reglamento ir II priede išvardytų Sąjungos derinamųjų teisės aktų nuostatas, kuriomis nustatomos ekonominės veiklos vykdytojų pareigos, taisyklės ir imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų, jog šios sankcijos būtų įgyvendinamos pagal nacionalinės teisės aktus.
2. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.
3. Valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. spalio 16 d. praneša apie tas nuostatas Komisijai, jeigu apie jas nebuvo pranešta anksčiau, ir nedelsdamos jai praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

42 straipsnis

Vertinimas, peržiūra ir gairės

1. Komisija ne vėliau kaip 2026 m. gruodžio 31 d., o vėliau – kas penkerius metus atlieka šio reglamento vertinimą atsižvelgiant į jo tikslus ir pateikia apie tai ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.
2. Ataskaitoje įvertinama, ar pasiekti šio reglamento tikslai, visų pirma siekiant sumažinti reikalavimų neatitinkančių gaminių skaičių Sąjungos rinkoje, užtikrinti efektyvų ir veiksmingą Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymo užtikrinimą Sąjungoje, didinti kompetentingų institucijų bendradarbiavimą ir stiprinti į Sąjungos rinką patenkančių gaminių kontrolę, kartu atsižvelgiant į poveikį verslo įmonėms, ypač MVĮ. Be to, turi būti įvertinta šio reglamento taikymo sritis, tarpusavio vertinimo sistemos ir rinkos priežiūros veiklos, kuriai skiriamas Sąjungos finansavimas, veiksmingumas, atsižvelgiant į Sąjungos politikos ir teisės reikalavimus, ir galimybės toliau gerinti priežiūros institucijų bendradarbiavimą su muitinėmis.
3. Ne vėliau kaip 2023 m. liepos 16 d. Komisija pateikia 4 straipsnio nuostatų taikymo įvertinimo ataskaitą. Ataskaitoje visų pirma įvertinama to straipsnio taikymo sritis, jo poveikis ir su juo susijusios sąnaudos ir nauda. Prireikus drauge su ataskaita pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.
4. Per ketverius metus po pirmojo su gaminiu susijusios prieš eksportą atliekamos kontrolės sistemos patvirtinimo pagal 35 straipsnio 3 dalį Komisija atlieka jos poveikio ir išlaidų veiksmingumo vertinimą.
5. Siekdama palengvinti šio reglamento įgyvendinimą, Komisija parengia 4 straipsnio praktinio įgyvendinimo gaires, skirtas rinkos priežiūros institucijoms ir ekonominės veiklos vykdytojams.

43 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto, susijusio su 11 straipsnio 4 dalyje, 21 straipsnio 9 dalyje, 25 straipsnio 8 dalyje, 35 straipsnio 10 dalyje ir 35 straipsnio 11 dalyje nurodytais įgyvendinimo įgaliojimais, projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

44 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2021 m. liepos 16 d. Tačiau jo 29, 30, 31, 32, 33 ir 36 straipsniai taikomi nuo 2021 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2019 m. birželio 20 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. CIAMBA

I PRIEDAS

Sąjungos derinamųjų teisės aktų sąrašas

1. 1969 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyva 69/493/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių krištolo stiklą, suderinimo (OL L 326, 1969 12 29, p. 36).
2. 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyva 70/157/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių leidžiamą motorinių transporto priemonių garso lygį ir dujų išmetimo sistemas, suderinimo (OL L 42, 1970 2 23, p. 16).
3. 1974 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 75/107/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su butelių, naudojamų kaip matavimo talpos, suderinimo (OL L 42, 1975 2 15, p. 14).
4. 1975 m. gegužės 20 d. Tarybos direktyva 75/324/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su aerosolių balionėliais, suderinimo (OL L 147, 1975 6 9, p. 40).
5. 1976 m. sausio 20 d. Tarybos direktyva 76/211/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su tam tikrų fasuotų produktų komplektavimu pagal masę arba tūrį, suderinimo (OL L 46, 1976 2 21, p. 1).
6. 1979 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 80/181/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su matavimo vienetais, suderinimo ir Direktyvos 71/354/EEB panaikinimo (OL L 39, 1980 2 15, p. 40).
7. 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/42/EEB dėl naudingumo koeficiento reikalavimų naujiems karšto vandens katilams, deginantiems skystąjį arba dujinį kurą (OL L 167, 1992 6 22, p. 17).
8. 1994 m. kovo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/11/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių medžiagų, naudojamų pagrindinėms vartotojams parduodamos avalynės dalims, ženklinimą, suderinimo (OL L 100, 1994 4 19, p. 37).
9. 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).
10. 1998 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/70/EB dėl benzino ir dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 93/12/EEB (OL L 350, 1998 12 28, p. 58).
11. 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/79/EB dėl *in vitro* diagnostikos medicinos prietaisų (OL L 331, 1998 12 7, p. 1).
12. 2000 m. gegužės 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/14/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių lauko sąlygomis naudojamos įrangos į aplinką skleidžiamą triukšmą, suderinimo (OL L 162, 2000 7 3, p. 1).
13. 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (OL L 269, 2000 10 21, p. 34).
14. 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2003/2003 dėl trąšų (OL L 304, 2003 11 21, p. 1).
15. 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 648/2004 dėl ploviklių (OL L 104, 2004 4 8, p. 1).
16. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 850/2004 dėl patvariųjų organinių teršalų ir iš dalies keičiantis Direktyvą 79/117/EEB (OL L 158, 2004 4 30, p. 7).
17. 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/42/EB dėl lakiųjų organinių junginių, susidarantių naudojant organinius tirpiklius tam tikruose dažuose, lakuose ir transporto priemonių pakartotinės apdailos produktuose, išmetamų kiekių ribojimo ir iš dalies keičianti Direktyvą 1999/13/EB (OL L 143, 2004 4 30, p. 87).
18. 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/64/EB dėl motorinių transporto priemonių tipų patvirtinimo, atsižvelgiant į galimybę jas pakartotinai naudoti, perdirbti ir atnaujinti, bei iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 70/156/EEB (OL L 310, 2005 11 25, p. 10).

19. 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/42/EB dėl mašinų, iš dalies keičianti Direktyvą 95/16/EB (OL L 157, 2006 6 9, p. 24).
20. 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/40/EB dėl dujų, išmetamų iš motorinių transporto priemonių oro kondicionavimo sistemų, ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 70/156/EEB (OL L 161, 2006 6 14, p. 12).
21. 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo (OL L 266, 2006 9 26, p. 1).
22. 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).
23. 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 715/2007 dėl variklinių transporto priemonių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į išmetamųjų teršalų kiekį iš lengvųjų keleivinių ir komercinių transporto priemonių (Euro 5 ir Euro 6) ir dėl transporto priemonių remonto ir priežiūros informacijos prieigos (OL L 171, 2007 6 29, p. 1).
24. 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/45/EB, nustatanti taisykles dėl fasuotų produktų vardinių kiekių, panaikinanti Tarybos direktyvas 75/106/EEB bei 80/232/EEB ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 76/211/EEB (OL L 247, 2007 9 21, p. 17).
25. 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklavimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantis direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, 2008 12 31, p. 1).
26. 2009 m. sausio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 78/2009 dėl motorinių transporto priemonių tipo patvirtinimo, susijusio su pėsčiųjų ir kitų pažeidžiamų eismo dalyvių apsauga, iš dalies keičiantis Direktyvą 2007/46/EB ir panaikinantis direktyvas 2003/102/EB bei 2005/66/EB (OL L 35, 2009 2 4, p. 1).
27. 2009 m. sausio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 79/2009 dėl vandenilinių variklinių transporto priemonių tipo patvirtinimo ir iš dalies keičiantis Direktyvą 2007/46/EB (OL L 35, 2009 2 4, p. 32).
28. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/34/EB dėl bendrų nuostatų, susijusių su matavimo priemonėmis ir metrologinės kontrolės metodais (OL L 106, 2009 4 28, p. 7).
29. 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/48/EB dėl žaislų saugos (OL L 170, 2009 6 30, p. 1).
30. 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 595/2009 dėl motorinių transporto priemonių ir variklių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į sunkiųjų transporto priemonių išmetamų teršalų kiekį (euro VI) ir dėl galimybės naudotis transporto priemonių remonto ir priežiūros informacija, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 715/2007 ir Direktyvą 2007/46/EB, bei panaikinantis Direktyvas 80/1269/EEB, 2005/55/EB ir 2005/78/EB (OL L 188, 2009 7 18, p. 1).
31. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 661/2009 dėl variklinių transporto priemonių, jų priekabų ir joms skirtų sistemų, sudėtinių dalių bei atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į jų bendrąją saugą, reikalavimų (OL L 200, 2009 7 31, p. 1).
32. 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą (OL L 285, 2009 10 31, p. 10).
33. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1005/2009 dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų (OL L 286, 2009 10 31, p. 1).
34. 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1222/2009 dėl padangų ženklavimo atsižvelgiant į degalų naudojimo efektyvumą ir kitus esminius parametrus (OL L 342, 2009 12 22, p. 46).

35. 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių (OL L 342, 2009 12 22, p. 59).
36. 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 66/2010 dėl ES ekologinio ženklo (OL L 27, 2010 1 30, p. 1).
37. 2010 m. birželio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/35/ES dėl gabenamųjų slėginių įrenginių ir panaikinanti Tarybos direktyvas 76/767/EEB, 84/525/EEB, 84/526/EEB, 84/527/EEB ir 1999/36/EB (OL L 165, 2010 6 30, p. 1).
38. 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (OL L 88, 2011 4 4, p. 5).
39. 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/65/ES dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo (OL L 174, 2011 7 1, p. 88).
40. 2011 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1007/2011 dėl tekstilės pluoštų pavadinimų ir susijusio tekstilės gaminių pluoštų sudėties ženklavimo ir žymėjimo, kuriuo panaikinamos Tarybos direktyva 73/44/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/73/EB bei 2008/121/EB (OL L 272, 2011 10 18, p. 1).
41. 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (OL L 167, 2012 6 27, p. 1).
42. 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 197, 2012 7 24, p. 38).
43. 2013 m. vasario 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 167/2013 dėl žemės ir miškų ūkio transporto priemonių patvirtinimo ir rinkos priežiūros (OL L 60, 2013 3 2, p. 1).
44. 2013 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 168/2013 dėl dviračių ir triračių transporto priemonių bei keturračių patvirtinimo ir rinkos priežiūros (OL L 60, 2013 3 2, p. 52).
45. 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/29/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su pirotechnikos gaminių tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 178, 2013 6 28, p. 27).
46. 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/53/ES dėl pramoginių ir asmeninių laivų, kuria panaikinama Direktyva 94/25/EB (OL L 354, 2013 12 28, p. 90).
47. 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/28/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su civiliniam naudojimui skirtų sprogmėnų tiekimu rinkai ir priežiūra, nuostatų suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 1).
48. 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/29/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su paprastųjų slėginių indų tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 45).
49. 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/30/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su elektromagnetiniu suderinamumu, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 79).
50. 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/31/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su neautomatinių svarstyklių tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 107).
51. 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/32/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su matavimo priemonių tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 149).
52. 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/33/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su liftais ir liftų saugos įtaisais, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 251).

53. 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/34/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su potencialiai sprogioje aplinkoje naudojama įranga ir apsaugos sistemomis, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 309).
54. 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/35/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su tam tikrose įtampos ribose skirtų naudoti elektros įrenginių tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 357).
55. 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/40/ES dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų, reglamentuojančių tabako ir susijusių gaminių gamybą, pateikimą ir pardavimą, suderinimo ir kuria panaikinama Direktyva 2001/37/EB (OL L 127, 2014 4 29, p. 1).
56. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/53/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su radijo įrenginių tiekimu rinkai, suderinimo, kuria panaikinama Direktyva 1999/5/EB (OL L 153, 2014 5 22, p. 62).
57. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/68/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su slėginės įrangos tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 189, 2014 6 27, p. 164).
58. 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/90/ES dėl laivų įrenginių, kuria panaikinama Tarybos direktyva 96/98/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 146).
59. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2014 dėl fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 842/2006 (OL L 150, 2014 5 20, p. 195).
60. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 540/2014 dėl variklinių transporto priemonių ir keičiamųjų triukšmo slopinimo sistemų garso lygio, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2007/46/EB bei panaikinama Direktyva 70/157/EEB (OL L 158, 2014 5 27, p. 131).
61. 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/424 dėl lynų kelio įrenginių, kuriuo panaikinama Direktyva 2000/9/EB (OL L 81, 2016 3 31, p. 1).
62. 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/425 dėl asmeninių apsaugos priemonių, kuriuo panaikinama Tarybos direktyva 89/686/EEB (OL L 81, 2016 3 31, p. 51).
63. 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/426 dėl dujinių kurą deginančių prietaisų, kuriuo panaikinama Direktyva 2009/142/EB (OL L 81, 2016 3 31, p. 99).
64. 2016 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1628 dėl reikalavimų, susijusių su ne keliais judančių mechanizmų vidaus degimo variklių dujinių ir kietųjų dalelių išmetamųjų teršalų ribinėmis vertėmis ir tipo patvirtinimu, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1024/2012 ir (ES) Nr. 167/2013 ir iš dalies keičiama bei panaikinama Direktyva 97/68/EB (OL L 252, 2016 9 16, p. 53).
65. 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/745 dėl medicinos priemonių, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2001/83/EB, Reglamentas (EB) Nr. 178/2002 ir Reglamentas (EB) Nr. 1223/2009, ir kuriuo panaikinamos Tarybos direktyvos 90/385/EEB ir 93/42/EEB (OL L 117, 2017 5 5, p. 1).
66. 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/746 dėl *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kuriuo panaikinama Direktyva 98/79/EB ir Komisijos sprendimas 2010/227/ES (OL L 117, 2017 5 5, p. 176).
67. 2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/852 dėl gyvsidabrio, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1102/2008 (OL L 137, 2017 5 24, p. 1).
68. 2017 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo sistema ir panaikinama Direktyva 2010/30/ES (OL L 198, 2017 7 28, p. 1).
69. 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/858 dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, komponentų ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo ir rinkos priežiūros, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 715/2007 ir (EB) Nr. 595/2009 bei panaikinama Direktyva 2007/46/EB (OL L 151, 2018 6 14, p. 1).

70. 2018 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1139 dėl bendrųjų civilinės aviacijos taisyklių, ir kuriuo įsteigiama Europos Sąjungos aviacijos saugos agentūra, iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2111/2005, (EB) Nr. 1008/2008, (ES) Nr. 996/2010, (ES) Nr. 376/2014 ir direktyvos 2014/30/ES ir 2014/53/ES bei panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 552/2004 ir (EB) Nr. 216/2008 bei Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3922/91 (OL L 212, 2018 8 22, p. 1), kiek tai susiję su jo 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytų orlaivių projektavimu, gamyba ir tiekimu rinkai, bepiločių orlaivių, jų variklių, oro sraigtų, dalių, ir nuotolinio orlaivių valdymo įrangos atveju.
-

II PRIEDAS

Sąjungos derinamųjų teisės aktų, kuriuose nėra nuostatų dėl sankcijų, sąrašas

1. 1969 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyva 69/493/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių krištolo stiklą, suderinimo (OL L 326, 1969 12 29, p. 36).
2. 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyva 70/157/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių leistina motorinių transporto priemonių garso lygį ir dujų išmetimo sistemas, suderinimo (OL L 42, 1970 2 23, p. 16).
3. 1974 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 75/107/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su butelių, naudojamų kaip matavimo talpos, suderinimo (OL L 42, 1975 2 15, p. 14).
4. 1975 m. gegužės 20 d. Tarybos direktyva 75/324/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su aerozolių balionėliais, suderinimo (OL L 147, 1975 6 9, p. 40).
5. 1976 m. sausio 20 d. Tarybos direktyva 76/211/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su tam tikrų fasuotų produktų komplektavimu pagal masę arba tūrį, suderinimo (OL L 46, 1976 2 21, p. 1).
6. 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/42/EEB dėl naudingumo koeficiento reikalavimų naujiems karšto vandens katilams, deginantiems skystąjį arba dujinį kurą (OL L 167, 1992 6 22, p. 17).
7. 1994 m. kovo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/11/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių medžiagų, naudojamų pagrindinėms vartotojams parduodamos avalynės dalims, ženklimą, suderinimo (OL L 100, 1994 4 19, p. 37).
8. 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).
9. 2000 m. gegužės 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/14/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių lauko sąlygomis naudojamos įrangos į aplinką skleidžiamą triukšmą, suderinimo (OL L 162, 2000 7 3, p. 1).
10. 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (OL L 269, 2000 10 21, p. 34).
11. 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/64/EB dėl motorinių transporto priemonių tipų patvirtinimo, atsižvelgiant į galimybę jas pakartotinai naudoti, perdirbti ir atnaujinti, bei iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 70/156/EEB (OL L 310, 2005 11 25, p. 10).
12. 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/40/EB dėl dujų, išmetamų iš motorinių transporto priemonių oro kondicionavimo sistemų, ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 70/156/EEB (OL L 161, 2006 6 14, p. 12).
13. 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/45/EB, nustatanti taisykles dėl fasuotų produktų vardinių kiekių, panaikinanti Tarybos direktyvas 75/106/EEB bei 80/232/EEB ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 76/211/EEB (OL L 247, 2007 9 21, p. 17).
14. 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1222/2009 dėl padangų ženklavimo atsižvelgiant į degalų naudojimo efektyvumą ir kitus esminius parametrus (OL L 342, 2009 12 22, p. 46).
15. 2010 m. birželio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/35/ES dėl gabenamųjų slėginių įrenginių ir panaikinanti Tarybos direktyvas 76/767/EEB, 84/525/EEB, 84/526/EEB, 84/527/EEB ir 1999/36/EB (OL L 165, 2010 6 30, p. 1).
16. 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (OL L 88, 2011 4 4, p. 5).

17. 2011 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1007/2011 dėl tekstilės pluoštų pavadinimų ir susijusio tekstilės gaminių pluoštų sudėties ženklavimo ir žymėjimo, kuriuo panaikinamos Tarybos direktyva 73/44/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/73/EB bei 2008/121/EB (OL L 272, 2011 10 18, p. 1).
 18. 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/90/ES dėl laivų įrenginių, kuria panaikinama Tarybos direktyva 96/98/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 146).
 19. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 540/2014 dėl vandenilinių variklinių transporto priemonių ir keičiamųjų triukšmo slopinimo sistemų garso lygio, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2007/46/EB ir panaikinama Direktyva 70/157/EEB (OL L 158, 2014 5 27, p. 131).
-

III PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 765/2008	Šis reglamentas
1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 3 dalis	1 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 1 punktas	3 straipsnio 1 punktas
2 straipsnio 2 punktas	3 straipsnio 2 punktas
2 straipsnio 14 punktas	3 straipsnio 22 punktas
2 straipsnio 15 punktas	3 straipsnio 23 punktas
2 straipsnio 17 punktas	3 straipsnio 3 punktas
2 straipsnio 18 punktas	3 straipsnio 4 punktas
2 straipsnio 19 punktas	3 straipsnio 25 punktas
15 straipsnio 1 ir 2 dalys	2 straipsnio 1 dalis
15 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 3 dalis
15 straipsnio 4 dalis	—
15 straipsnio 5 dalis	2 straipsnio 2 dalis
16 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis
16 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 5 dalis
16 straipsnio 3 dalis	—
16 straipsnio 4 dalis	—
17 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 2 dalis
17 straipsnio 2 dalis	34 straipsnio paskutinis sakinys ir 34 straipsnio 3 dalies a punktas
18 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 6 dalis
18 straipsnio 2 dalies a punktas	11 straipsnio 7 dalies a punktas
18 straipsnio 2 dalies b punktas	—
18 straipsnio 2 dalies c punktas	11 straipsnio 7 dalies b punktas
18 straipsnio 2 dalies d punktas	—
18 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 5 dalis ir 14 straipsnio 1 dalis
18 straipsnio 4 dalis	14 straipsnio 2 dalis
18 straipsnio 5 dalis	13 straipsnis
18 straipsnio 6 dalis	31 straipsnio 2 dalies o punktas
19 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	11 straipsnio 3 dalis
19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	14 straipsnio 4 dalies a, b, e ir j punktai
19 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	11 straipsnio 5 dalis
19 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 3 dalies g punktas
19 straipsnio 3 dalis	18 straipsnio 2 dalis
19 straipsnio 4 dalis	11 straipsnio 2 dalis
19 straipsnio 5 dalis	17 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 765/2008	Šis reglamentas
20 straipsnio 1 dalis	19 straipsnio 1 dalis
20 straipsnio 2 dalis	19 straipsnio 2 dalis
21 straipsnio 1 dalis	18 straipsnio 1 dalis
21 straipsnio 2 dalis	18 straipsnio 2 dalis
21 straipsnio 3 dalis	18 straipsnio 3 dalis
21 straipsnio 4 dalis	—
22 straipsnio 1 dalis	20 straipsnio 1 dalis
22 straipsnio 2 dalis	20 straipsnio 2 dalis
22 straipsnio 3 dalis	20 straipsnio 3 dalis
22 straipsnio 4 dalis	20 straipsnio 4 dalis
23 straipsnio 1 ir 3 dalys	34 straipsnio 1 dalis
23 straipsnio 2 dalis	34 straipsnio 4 dalis
24 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 1 dalis
24 straipsnio 2 dalis	22 straipsnio 2–5 dalys
24 straipsnio 3 dalis	—
24 straipsnio 4 dalis	—
25 straipsnio 1 dalis	—
25 straipsnio 2 dalies a punktas	31 straipsnio 2 dalies f punktas ir 33 straipsnio 1 dalies i ir k punktai
25 straipsnio 2 dalies b punktas	31 straipsnio 2 dalies g ir m punktai ir 33 straipsnio 1 dalies i ir k punktai
25 straipsnio 3 dalis	—
26 straipsnis	—
27 straipsnio 1 dalies 1 sakiny	25 straipsnio 2 dalis
27 straipsnio 1 dalies 2 sakiny	25 straipsnio 3 dalis
27 straipsnio 2 dalis	25 straipsnio 4 dalis
27 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	26 straipsnio 1 dalis
27 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	26 straipsnio 2 dalis
27 straipsnio 4 dalis	—
27 straipsnio 5 dalis	—
28 straipsnio 1 dalis	27 straipsnio 1 dalies a punktas
28 straipsnio 2 dalis	27 straipsnio 1 dalies b punktas
29 straipsnio 1 dalis	28 straipsnio 1 dalis
29 straipsnio 2 dalis	28 straipsnio 2 dalis
29 straipsnio 3 dalis	28 straipsnio 3 dalis
29 straipsnio 4 dalis	28 straipsnio 4 dalis
29 straipsnio 5 dalis	25 straipsnio 5 dalis
32 straipsnio 1 dalies d punktas	—
32 straipsnio 1 dalies e punktas	36 straipsnio 2 dalies e punktas